

Η οικονομική κρίση στην Ελλάδα απέδειξε ότι εκτός από τις «παράπλευρες απώλειες» -όρος εισαχθείς από τη μεγάλη υπερατλαντική δημοκρατία- υπάρχουν και «παράπλευρες καριέρες» πολλών κατηγοριών. Λόγω σχετικής επικαιρότητας θα

συνεχίζεται στη σελ. 2

ΓΚΡΙΖΕΣ ΖΩΝΕΣ ΣΤΗΝ ΙΕΡΑΡΧΙΑ;

♦ ΠΑΛΑΙΟΤΕΡΑ η ροή των ειδήσεων και της ενημέρωσης σε όλα τα επίπεδα της κοινωνικής δικτύωσης ήταν αργή και πολλές φορές, όταν αυτές εξέθεταν κάποιους, δεν έφθαναν ποτέ στο κοινό κατόπιν των «αοράτων» παρεμβάσεων και της επιβαλλομένης

συνεχίζεται στη σελ. 3

ΠΡΟΕΡΤΙΕΣ ΟΡΘΟΔΟΞΕΣ ΕΠΙΣΗΜΑΝΣΕΙΣ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΟΡΤΗΣ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

ΠΑΣΧΑ είναι Εβραϊκή λέξη «Πασάχ», και ερμηνεύεται ως υπέρβαση, διαβατήριο, διάβαση. Υπάρχουν δυο ΠΑΣΧΑ. α) Το Νομικό ΠΑΣΧΑ ή ΦΑΣΚΑ, των Εβραίων, που ετελείτο, τότε, εις ανάμνηση της ελευθερίας τους από τη δουλεία των Αιγυπτίων. β) Το Χριστιανικό Πάσχα που θα τελείται «αίως

συνεχίζεται στη σελ. 3

ΧΩΡΙΣ ΤΟΝ ΘΕΟ Η ΑΝΘΡΩΠΟΤΗΤΑ ΘΑ ΟΔΗΓΗΘΕΙ ΣΤΟΝ ΠΑΡΑΛΟΓΙΣΜΟ

του Αγίου Νικολάου Επισκόπου Αχρίδος
Αν οι Ευρωπαίοι πρώτα έψαχναν τον ουράνιο Πατέρα και αναζητούσαν πριν από όλα την Βασιλεία των ουρανών, όλα τα υπόλοιπα θα τους

συνεχίζεται στη σελ. 7

ΤΟ ΘΕΙΟ ΔΡΑΜΑ

«Ω κρίση των ανθρώπων ασυγχώρητη, σταυρώνεις το Θεό στο Γολγοθά και τον ληστή τον

συνεχίζεται στη σελ. 5

ΨΑΛΤΙΚΑ

- ΜΥΡΙΣΤΗΚΕ ΛΕΦΤΑ
- ΕΡΜΑ ΧΑΛΙΑ
- ΤΟΠΟΤΗΡΗΤΗΣ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
- Ο ΠΑΠΑΣ ΠΟΥ ΘΕΛΕΙ ΝΑ ΓΙΝΕΙ...
- ΑΓΙΟΣ ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΛΑΡΙΣΑΣ

σελ. 8

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΤΩΝ ΑΓΩΝΙΖΟΜΕΝΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ - ΕΤΟΣ ΙΗ' - ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 203 ΤΙΜΗ, 0,015 ΕΥΡΩ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ: ΛΙΟΛΟΥ 20 & ΑΣΤΡΟΝΑΥΤΩΝ, 41221, ΚΩΔ. ΥΠ. 1603, ΛΑΡΙΣΑ - ΑΠΡΙΛΙΟΣ 2014

Η 9η εντολή του ΜΟΥΣΩΣ «ΔΕΝ ΘΑ ΠΕΙΣ ΨΕΜΑΤΑ»

συνέχεια στις σελ 4-5

ΑΠΟΔΕΙΞΕΙΣ ΤΗΣ ΑΝΑΣΤΑΣΕΩΣ

ΚΑΙ ΠΑΛΙ, αγαπητοί μου, για μία ακόμη φορά, ίσως τελευταία φορά για μάς τους γέροντες, μάς αξιώνει ο Κύριος να εορτάσουμε και να πανηγυρίσουμε την λαμπράν ημέραν τής Αναστάσεως.

Η Ανάστασις είναι τρανή απόδειξις ότι ο Κύριος ήμών Ιησοῦς Χριστός δεν εἶνε ἀπλῶς ἕνας ἄνθρωπος· εἶνε ὁ Θεός, ὁ ὁποῖος κατέβηκε ἐν σαρκὶ στὰ σκοτεινὰ βασίλεια τοῦ ἄδου, συνέτριψε «μοχλοὺς αἰωνίους», ὅπως ψάλλει ἡ Ἐκκλησία (καταβ. Πάσχ. στ' ὠδ.), καὶ νίκησε κατὰ κράτος τὸν μεγαλύτερο ἐχθρὸ τῆς ἀνθρωπότητος, τὸν θάνατο ποὺ τρομοκρατεῖ ὅλους. Ο Χριστὸς εἶνε ὁ νικητῆς καὶ θριαμβευτῆς. Ἡ ἀνάστασί του εἶνε ὁ βράχος ὁ ἄσειστος, ἐπάνω

+ Μητρ. Φλωρινῆς
Αυγ. Καντιώτου

συνεχίζεται στη σελ. 2

ΘΑΡΡΑΛΕΑ

Η ΑΝΑΣΤΑΣΗ ΔΕΝ ΘΑ ΕΛΘΕΙ ΜΟΝΗ ΤΗΣ...

Πέντε χρόνια τώρα, η χώρα ολόκληρη ζει μόνιμα έναν Γολγοθά. Δεν υπάρχει οικογένεια που να μην έχει περιέλθει, μέρα με την ημέρα, σε κατάσταση «επί ξύλου κρεμάμενη»... Δεν υπάρχει σπίτι που να μην περνάει τη σταύρωση του... Δεν μιλάμε για τους πλούσιους, τις γνωστές 200 οικογένειες που κατοικούν στις Εκάλες, στις Μυκόνους και στα σαλέ των Άλπεων, όπου πάνε με τα τζετ τους, κινούνται με πολυτελή κότερα και γεύονται μόνιμα τον μόσχο τον σπυτευτό που παράγει η χώρα και ο λαός της.

Μιλάμε για εκείνους τους πολίτες που πυκνώνουν τις ουρές στα συστήματα, κάτι που είχε να γίνει από τη δεκαετία του '50. Μιλάμε για εκείνους

για τους οποίους δεν υπάρχει μεροκάματο. Μιλάμε για εκείνους που αναγκάστηκαν να κλείσουν το μαγαζί που έστησαν με κόπο και ιδρώτα πολύ, και τώρα νιώθουν οι αποτυχημένοι της ζωής. Μιλάμε για τον παππού και τη γιαγιά που δεν μπορούν να βοηθήσουν τα εγγόνια τους, ούτε καν να τα φιλέψουν κάτι... Μιλάμε για τη νέα γενιά, για τα παιδιά που ονειρεύονταν, αλλά τώρα βλέπουν να υποχωρεί το έδαφος κάτω από τα πόδια τους. Αποδείχθηκε ότι ήταν ψεύτικος ο κόσμος που μας έφτιαξαν από τον δικό μας μόχθο και το «παρών» μας σε κάθε προσκλητήριο της πατρίδας.

Δεν φταίνε μόνο εκείνοι που τους εμπιστευθήκαμε και τους παραδώ-

σαμε τα κλειδιά. Φταίμε κι εμείς, που ποτέ δεν τους ελέγξαμε. Μας πλάνεψαν και μας ξεστράτισαν με την Κίρκη της καλοπέρασης. Γίναμε έρμαιοί της. Τιμπήσαμε. Και σήμερα έχουμε πέσει στην παγίδα που μας παρέσυραν για να μη μιλάμε, να κλείνουμε τα μάτια στα όργια που γίνονταν. Στην κραυγή της αρπαχτής. Ακόμη και την Άμυνα της πατρίδας μας υπονόμισαν και άφησαν τους γείτονές μας να μας χορεύουν στο ταψί...

Ανάσταση λείει το ημερολόγιο. Τυπικά, θα τη γιορτάσουμε όλοι. Κάποιοι στα συσσίτια, άλλοι στη ζητιανιά, όχι μόνο για ένα πιάτο φαί αλλά και για δουλειά, για να ξαναχαιμελωθούν. Γιατί θέλουν να ζήσουν...

Η Ανάσταση δεν χαρίζεται...

Αν δεν αντισταθείς, αν δεν παλέψεις, μην περιμένεις να έρθει η εξουσία να σε βοηθήσει. Να σου δώσει χέρι να πιαστείς. Πάντα θα θέλει να σου πάρει... Αν δεν τα βάλεις με τους «Γραμματείς και τους Φαρισαίους», που και σήμερα είναι γύρω μας, Ανάσταση δεν θα έρθει.

Μπορούμε να φέρουμε την Ανάσταση στον τόπο μας. Να την επιβάλουμε... Από εμάς εξαρτάται. Με μπροστάρη τη νέα γενιά, που δεν πρέπει να απελπίζεται, γιατί έχει τη δύναμη να τα αλλάξει όλα. Όπως το κάνει πάντα. Να γίνουμε αφεντικά στη γη μας. Η Ανάσταση είναι μπροστά μας... «PARON»

ΣΤΟ ΙΚΡΙΩΜΑ Η ΠΟΛΥΤΕΚΝΗ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ

Ο ψηφισθείς νόμος 41722013 περί της φορολογίας εισοδήματος, ο οποίος ουσιαστικώς επανέλαβε τις διατάξεις του νόμου 41102013, στέλνει στην κυριολεξία τους πολυτέκνους στο ικρίωμα. Καταργεί και τα ελάχιστα αφορολόγητα ποσά, που ίσχυαν για όσους είχαν προστατευόμενα τέκνα και φορολογεί τους πολυτέκνους, με όσα προστατευόμενα τέκνα και εάν έχουν (4,5,7,10,13 κλπ.), όπως ακριβώς τους αγάμους!!! Ευνοεί σκανδαλωδώς

τους αγάμους και έχει στο πτόχαστρο τους οικογενειάρχες και ιδίως τους πολυτέκνους, με σκοπό ν' αποτρέψει τους νέους ν' αποκτήσουν παιδιά!!!

Πρόκειται περί της εφαρμογής μίας άκρως αντιπολυτεκνικής, αντιοικογενειακής και αντιδημογραφικής πολιτικής, την οποία ενσυνείδητως εφαρμόζει η Κυβέρνηση, που πλήττει ανελέητα τους πολυτέκνους και τους τιμωρεί για όσα περισσότερα παιδιά έχουν.

συνεχίζεται στη σελ. 7

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΛΑΣΤΗΡΑΣ (1953-2013)

(γι' αυτήν δεν γίνεται καν λόγος σε κανένα σχολικό βιβλίο).

Ήταν ο «Μαύρος Καβαλάρης», ο «Καραμπιμπέρ» όπως τον έλεγαν οι Τούρκοι. Ήταν ο «χειρότερος εφιάλτης» του Κεμάλ Ατατούρκ και Ισμέτ Πασά. Ήταν το «σειτάν ασκέρ» (κατά τους Τούρκους), το ένδοξο 5/42 Σύνταγμα ευζώνων, που κινούνταν σαν σίφουνας. Ήταν ο άνδρας, που με το παράδειγμα του ενέπνεε τους πολεμιστές του και ανάγκασε τον Διοικητή της 57^{ης} Τουρκικής Μεραρχίας πεζικού Ρεσάτ Μπέη ν' αυτοκτονήσει. Ήταν ο ήρωας που στην άνιση μάχη του Σαλιχλί αναδείχθηκε ο σωτήρας των προσφύγων της Φιλαδέλφειας

δίνοντας την παρακάτω αρμόζουσα απάντηση στον Άγλο Πρέσβη Lindlay (Λίντλεϋ) όταν η Αγγλία με θράσος απαιτούσε υποταγή της χώρας μας στα κελεύσματά της.

«Η Ελλάς υπήρξε τίμιος Σύμμαχος

της Αγγλίας.

Την εγκαταλείψατε αλλά εκείνη συνέχισε μόνη τον αγώνα.

Είδε τους πληθυσμούς της να σφαγίζονται, την ελληνική γη να ακρωτηριάζεται.

Μπορεί να ζήσει και μόνη. Και αν καταρρεύσει θα στήσουμε στον Κάβο Μαλέα μια πινακίδα που θα γράφει, πως εδώ ανθούσε κάποτε ένας πολιτισμός, που κατέστρεψαν οι Δυτικές Δυνάμεις, με πρωταγωνίστρια την Αγγλία.

Αυτό να διαβιβάζεις στην Κυβέρνησή σου.

Τελειώσαμε, κύριε. Δεν έχουμε τίποτα άλλο να πούμε.

Πηγαίνετε!..

Μήπως έχετε μάθει ή ακούσει να είτε κάποιος πολιτικός μας παρόμοια λόγια την τελευταία εξηκονταετία σε κάποιον Αμερικανό ή Δυτικοευρωπαίο πρέσβη;

Δυστυχώς, Πλαστήρες δεν γεννιούνται κάθε μέρα.

Εάν ζούσε σήμερα, πολλοί θα αγωνιούσαν φέρνοντας στο μυαλό τους την προσταγή «πυρ» στο Γουδί το 1923...

Η ΑΠΟΔΟΜΗΣΗ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ:

Ν. ΔΗΜΟΥ, ΕΛΙΑΜΕΠ, Μ. ΡΕΠΟΥΣΗ ΚΑΙ ΣΙΑ

ασχοληθούμε με εκείνη των παραποητών της ελληνικής ιστορίας και των κατ' επάγγελμα συκοφαντών του λαού μας. Το ΕΛΙΑΜΕΠ έχει μια αδιαμφισβήτητη πρωτιά πάνω σ' αυτό, που του εξασφάλισε το περίφημο ντοκιμαντέρ του ΣΚΑΪ για το 1821. Όμως, το τρόπαιο αυτό άλλαξε πλέον χέρια και η κατοχή του διαμφισβητείται πλέον από δύο αριστοτέχνες του είδους: Την κ. Μ. Ρεπούση και τον κ. Ν. Δήμου.

Σχολάρχης μέχρι σημερινής η κ. Ρεπούση, δεδομένης και της ιστορικής λεοντής της—λεοντής διότι Γαλλική Φιλολογία έχει σπουδάσει η γυναίκα—αφού συνωθήθηκε με τα πλήθη στην παραλία της Σμύρνης, ανήγαγε την Ιερή Συμμαχία στον ΟΗΕ της εποχής, τάχθηκε—ιστορικός αυτή υποτίθεται— υπέρ της διαγραφής της ιστορικής μνήμης και καταδίκασε τις παρελάσεις ως μεταξικό κατάλοιπο, αφού προηγουμένως καταπόντισε αψυγία την ατυχία κ. Γιαννάκου, που είχε την ατυχία εμπνεύσει της εισαγωγής του κατάπτυστου βιβλίου της, ως βιβλίο της Ιστορίας της θης Δημοτικής.

Σχολάρχης, επίσης, διότι διολίσθησε στην πολιτική ελέω ΔΗΜΑΡ και Κουβέλη.

Απεναντί της, αλλά στο ίδιο μήκος κύματος, ο κ. Δήμου, που όμως δεν διέθετε ούτε τα τυπικά της προσόντα—καθηγήτρια «ιστορικός» γαρ η κ. Ρεπούση— ούτε την πολιτική της μεταμόρφωση. **Οσοδήποτε κι αν με φυλλάδες τύπου «Η δυστυχία του να είσαι Έλληνας»** και την αυτοαναγόρευση του από διαφημιστής σε συγγραφέα— φιλόσοφο και κοινωνικό κριτικό προσπάθησε επί σειρά ετών, ακολούθους δευτέρου και καταδιωχθέντος. Έως ότου ήρθε το Ποτάμι, που έφερε στην επιφάνεια πάσης φύσεως φρόκαλα και φυσαλίδες.

Άδραξε αμέσως την ευκαιρία ο κ. Δήμου, ξιφούληξε και γαία πυρίμιχθίτω. Μοναδική ευκαιρία για να ικανοποιήσει τα απωθημένα μιας ολόκληρης ζωής.

Στο Protagon.gr ο κ. Δήμου κάνει μια επετειακή αφιέρωση, λόγω 25ης Μαρτίου, και μας λέει:

- Δεν υπήρχαν Έλληνες «αυτόχθονες» επαναστάτες. Η επανάσταση υπήρξε εισαγόμενο προϊόν από ορισμένους αστούς, επηρεασμένους από τα κηρύγματα της Γαλλικής Επανάστασης.

- Οι ντόπιοι δεν ήταν τίποτα περισσότερο από πλιατσικολόγοι και—στην καλύτερη περίπτωση— επαγγελματίες μαχαιροβγάλτες.

- Η Εκκλησία, στο σύνολό της, όχι μόνο ήταν κατά της Επανάστασης αλλά και χρησιμοποίησε όλα τα πνευματικά της όπλα για να την ανακόψει.

- Η Επανάσταση απέτυχε διότι οι φερόμενοι ως κεφαλές πολεμούσαν ο ένας εναντίον του άλλου και όχι τους Τούρκους.

- Ο Κολοκοτρώνης άφησε να σφαγιαστούν 30 περίπου Τούρκοι στην Τρίπολη, συνειδητά, για να διευκολύνει το πλιάτσικο και τη λεηλασία των τουρκικών περιουσιών.

- Ο Καποδίστριας όχι μόνο δεν έπαιξε θετικό ρόλο στην όποια επαναστατική ζύμωση για να μεταπίσει τον Τσάρρο, αλλά ήταν ανοιχτά κατά της Επανάστασης.

- Η Ελλάδα ελευθερώθηκε από τους ξένους, με μια πρώτη πράξη προάσπισης των «ανθρωπίνων δικαιωμάτων» στην ιστορία του ευρωπαϊκού ουμανισμού και όχι χάρη στις θυσίες του ελληνικού λαού.

Αυτά και άλλα πολλά ο πολύς κ. Δήμου, ο οποίος με τη μέθοδο της επίλεκτης χρησιμοποίησης στοιχείων ή ιστορικών γεγονότων παραποιεί και διαστρέφει εσκεμμένα την ιστορία του 1821.

Δεν θα κάνουμε την τιμή στον κ. Δήμου να ασχοληθούμε λεπτομερικά με την κατάρριψη των ασυναρτησιών και πομπωδών ανοησιών του ούτε θα κάνουμε συγκρίσεις με άλλες επαναστάσεις για να καταρρίψουμε τη «συλλογιστική» του.

Ένα μόνο θα πούμε, αναφερόμενοι στον

Τοκβίλ, τον περίφημο γάλλο θεωρητικό του 19ου αιώνα: «Οι επαναστάσεις δεν δημιουργούνται επί του μηδενός».

Εκ του μηδενός, όμως, τις θέλει ο κ. Δήμου: Στα τυφλά και τυχαία προέκυψε το 1821, στα τυφλά και τυχαία πορεύτηκε, στα τυφλά και τυχαία κατέληξε.

Αν είχε διαβάσει και καταλάβει το ιστορικό γίνεσθαι, ουδέποτε θα είχε τολμήσει να εκτομίσει αυτά τα παιδαριώδη «επιχειρήματα»... Όμως, άλλος τελικά είναι ο στόχος του.

Ο στόχος του είναι να σπάσει το αίσθημα της εθνικής υπερηφάνειας του λαού μας, τον οποίο θέλει να διαφωτίσει ως κήρυκας της ορθής αληθείας και με τον τρόπο αυτό να υπονομεύσει το «ανοσιοποιητικό» του σύστημα, που επέτρεψε στον λαό αυτό να επιζήσει στη διαδρομή των αιώνων. Το ερώτημα, βέβαια, είναι γιατί ό,τι λέει, δεν το λέει πιο σεμνά, αλλά το διατυπώνει με ύφος ιεραμίας, και άλλοτε ως Σαβανόραλας. Ερώτημα που την απάντησή του θα έδινε εύκολα ο πάλοι ποτέ καθηγητής της Εγκληματολογίας Γαρδικίας, που θα τον χαρακτήριζε ως «μνιοκαταθλιπτικό επιζητούντα προσωπικόν κύρος».

Η ανάγκη του για προβολή και αναγνώριση είναι τέτοια ώστε έχει χάσει κάθε φραγμό.

Το γεγονός ότι έφτασε σε σημείο να χαρακτηρίζει την ίδια του την πατρίδα «βοθρόλακο» μας νομιμοποιεί να μιλούμε στην ανάλυση της παθογένειας της προσωπικότητάς του. Μιας προσωπικότητας που δεν της αναγνωρίστηκε το «μεγαλείο» που νόμιζε ότι της άξιζε: Η πανεπιστημιακή κοινότητα δεν τον εξέλεξε αριστίνδην, η Ακαδημία δεν τον δέχτηκε στις αγκάλες της, το Πανελλήνιο δεν υποκλίθηκε εδωφαία, άμα τη εμφανίσει του.

Αν σ' αυτό προστεθεί η γερμανοδοξία του, που δεν είναι βέβαια ο σεβασμός σε ό,τι μεγάλο και τρανό ανέδειξε η Γερμανία, δεν είναι ο Γκάιτε, ο Σίλερ και ο Χάινε, αλλά είναι ο δύσκολος υποκρυπτόμενος θαυμασμός του για την κραταιότητα και τη δύναμη αυτής της ιμπεριαλιστικής χώρας του Βορρά, που σήμερα υποστασιοποιεί η Μέρκελ και ο Σόμπλε.

Γ' αυτό, ούτε λέξη περί αδαών και της «τρόικας» ο κ. Δήμου, εκείνο που τον απασχολεί είναι η αθλιότητα του γένους των Ελλήνων.

Σε τελευταία ανάλυση ο κ. Ν. Δήμου εκδικείται τη χώρα και τον λαό που τον γέννησε. Εκούσια και όχι ακούσια ενισχύει με τα όσα γράφει και λέει την ανθελληνική προπαγάνδα στη Γερμανία, διαφορετική, αλλά υπερακοντίζει εκείνη του «Focus», της «Bild» και ολόκληρου του κίτρινου Τύπου της Γερμανίας, τώρα μάλιστα που προαλείφεται να περάσει στην ενεργό πολιτική σκηνή της χώρας μας.

Πολύ μεγάλη, δυστυχώς, η αλυσίδα των τυμπανοκρουστών «της δυστυχίας του να είσαι Έλληνας». Και μεγαλώνει όσο βαθαίνει και παρατείνεται η κρίση διότι πρέπει με κάθε τρόπο να προληφθεί η αναζήτηση των πραγματικών της αιτιών, που θα οδήγουν σε λαϊκές εκρήξεις, που θα ανέτρεπαν όλους συλλήβδην τους εθνικούς μειοδότες: Πολιτικούς, «διανοούμενους», δημοσιογράφους κ.ο.κ.

Λειτουργούν ως πυώδη έλκη διότι νοσεί και πάσχει το σώμα της πατρίδας, κάτι όμως που, όπως θα δείξει η εξέλιξη των πραγμάτων, θα αλλάξει ριζικά κάτω από την πίεση μιας αμελικής και αδιεξοδικής πραγματικότητας.

Τότε, οι κατήγοροι της πενταροδεκάρας θα γίνουν κατηγορούμενοι και τίποτα δεν θα μπορεί να τους σώσει από τη λαϊκή χλεύη και τον διασυρμό.

“paron”

ΑΠΟΔΕΙΞΕΙΣ ΤΗΣ ΑΝΑΣΤΑΣΕΩΣ

συνέχεια από την 1η σελίδα

στον οποίο συντρίβονται σέ αφρούς όλα τα λυσσαλέα κύματα της άπιστίας των παλαιότερων και νεωτέρων εχθρών του.

Έχετε αποδείξεις για την ανάστασι του Χριστού; μās έρωτούν οι άπιστοι. Κ' έμεις άπαντούμε· κανένα άλλο γεγονός της παγκοσμίου ιστορίας δεν έχει τόσες αποδείξεις όσες αυτό. Μυριάδες οι αποδείξεις. Όσο μπορεί κανείς να μετρήσει τις ακτίνες του ήλιου, άλλο τόσο μπορεί να μετρήσει και τις αποδείξεις που σαν ακτίνες έκπέμπει ο πνευματικός ήλιος της ανθρωπότητας, ο Κύριος ήμων Ιησούς Χριστός. Δεν θα φέρω τώρα αποδείξεις από την Παλαιά και την Καινή Διαθήκη για την ανάστασι του Κυρίου. Θα πω μόνο λίγα λόγια για ένα άλλο είδος αποδείξεων που υπάρχουν. Και οι άλλες αυτές αποδείξεις είναι εικόνες και παραδείγματα της Αναστάσεως που είναι έγκατεσπαρμένα σέ όλο τον φυσικό κόσμο.

Θέλετε παραδείγματα της Αναστάσεως; Πάρτε στα χέρια σας ένα σπόρο. Υπάρχουν σπόροι τόσο μικροί όσο το κεφαλάκι της καρφίτσας, κι όμως μέσα εκεί είναι κλεισμένη μιά ζωή άτελειωτη, μιά τεραστία δύναμις. Υπό ώρισμένες συνθήκες ο σπόρος αυτός γίνεται ένα εϋσομο και πολύχρωμο λουλούδι ή ένας ώραιος στάχυς ή ένα πελώριο δέντρο ή και δάσος ολόκληρο. Άπορώ, όπως πολλές φορές το λέω, πώς υπάρχουν άπιστοι. Φτάνει και ένας σπόρος ν' αποδείξει ότι υπάρχει Θεός. Έάν ένας σπόρος έχει τέτοια δύναμις, πώς δεν είχε δύναμις ο δημιουργός του σπόρου ν' ανάστηση τον έαυτό του όταν έλαβε σάρκα; Λένε ότι στις πυραμίδες του Χέοπος, στέ Δέλτα του Νείλου, έγιναν άνασκαφές και μέσα στους τάφους βρέθηκε ένα δοχείο που περιείχε σιτάρι, θαμμένο εκεί τρείς χιλιάδες χρόνια. Άμφεβαλλαν άν ο σπόρος αυτός μετά από τόσα χρόνια έχει ακόμα ζωή. Τόν έσπειραν λουπόν και φύτρωσε! «Τίς Θεός μέγας ως ο Θεός ήμων; σύ εί ο Θεός ο ποιών θαυμάσια (μόνος)» (Ψαλμ. 76, 14-15).

Θέλετε άλλο παράδειγμα της Αναστάσεως; Είναι χειμώνας και η γη σκεπάζεται με άσπρο σεντόνι. Όπως σκεπάζουν το νεκρό με σάβανο, έτσι και η φύσις, όπως λέει ο ποιητής, σαβανώνεται με το χιόνι, κι όλα είναι νεκρά. Άλλά σέ λίγο έρχεται η άνοιξη. Η νεκρή εκείνη φύσις άνασταίνεται, η γη σκεπάεται τώρα από τάπητα κεντημένο με μυριάδες άνθη, που μυρίζουν και σκορπούν τό άρωμά τους, και πουλιά κι άηδόνια έρχονται από μακριά και κελαηδούν. Και η άνοιξη, με μύρια στόματα, δέν λέει τίποτε άλλο παρά «Χριστός άnéστη»!

Θέλετε ένα άλλο παράδειγμα; Είναι ο ύπνος. Τί λέει ο άγιος Κοσμάς ο Αίτωλός; Κάτι που δέν τό σκεπτόμαστε· άν τό σκεπτόυμε, θα μās πιάση ίλιγγος· κάθε βράδυ, λέει, πεθαίνουμε. Ο ύπνος είναι ένας μικρός θάνατος, κι ο θάνατος τί είναι· ένας μέγας ύπνος· διαφέρει μόνο ως προς τη διάρκεια. Κάθε φορά που σηκωνόμαστε από τό κρεβάτι—πολλοί έπεσαν να κοιμηθούν μ' άδεν σηκώθηκαν— είναι σαν να λέμε; «Άνάστασις Χριστού θεασάμενοι...» (όρθρ. Κυρ.). Η έγερσις από τον ύπνο είναι μιά άνάστασι και μιά εικόνα της άναστάσεως του Κυρίου.

Θέλετε άλλο παράδειγμα; Είναι τό άβγό που βάφουμε τό Πάσχα. Για ποιά λόγο βάφουμε άβγά; Ό,τι γίνεται στήν Εκκλησία μας δέν είναι άσκοπο· όλα έχουν κάποιο νόημα. Και τό άβγό τί είναι; Για εξέτάσε· μοιάζει μ' ένα τάφο. Όπως ο τάφος έχει μαρμάρινη πλάκα που σκεπάζει τό νεκρό σώμα, έτσι και στο άβγό τό τσώφλι είναι μιά μαρμάρινη πλάκα. Τί σκεπάζεται μέσα εκεί; Μιά ζωή. «Η ζωή έν τάφω» (έγκ. όρθρ. Μ. Σαβ.). Μέσα σ' ένα άβγό είναι μιά ζωή. Ποια ζωή· έκκολλάττει ένα πουλάκι. Άς μαζευτούν όλοι οι έπιστήμονες να φτειάζουν ένα άβγό αλλά με ζωή. Φτειάχνουν άπλώς μηχανές έκκολλαπτικές για να θερμαίνουν τά άβγά, αλλά τά άβγά έχουν ήδη μέσα τον σπόρο της ζωής.

Βλέπεις λουπόν τό άβγό, και τό πουλάκι θραύει, σπάει την πλάκα, άνοίγει τον τάφο και βγαίνει έξω· κι όταν άκούγεται ή φωνή του, εκείνα τά τσίου· τσίου δέν είναι τίποτε άλλο από τό «Χριστός άnéστη»· σέ μιά παγκόσμια γλώσσα που όλοι καταλαβαίνουν λέει «Χριστός άnéστη»!

«Χριστός άnéστη» λουπόν λέει ο σπόρος και ο στάχυς που βγαίνει. «Χριστός άnéστη» λέει ή άνοιξη.

«Χριστός άnéστη» λέει ο άνθρωπος που σηκώνεται από τον ύπνο. «Χριστός άnéστη» λέει ακόμα κάθε πρωί ή άνατολή. «Όταν βραδιάζει κ' έρχονται με· σάνυχτα, επικρατεί σκοτάδι. Άλλά τό σκοτάδι δέν μένει για πολύ.

Γνωρίζουμε ότι θ' άποσπυρηθί. Μεγάλο πράγμα να είναι μεσάνυχτα κ' έσύ να περιμένης με βεβαιότητα τον ήλιο. Κι όταν σέ λίγο ο ήλιος διαλύη τά σκοτάδια, με τις άπειρες ακτίνες που σκορπίζει δέν κάνει τίποτε άλλο παρά να λέησέ με παγκόσμια γλώσσα «Χριστός άnéστη».

Έάν, έννοείται, καταλαβαίνουμε αυτή τη γλώσσα· εάν δέν την καταλαβαίνουμε και είναι για μās αυτά κινέζικα, τότε ζούμε σαν τά ζώα. Κάθε ακτίδα που μās έρχεται από τά ύψη του ούρανού, κηρύττει κι αυτή «Χριστός άnéστη». Εκτός όμως, άγαπητοί μου, από τέτοιες εικόνες και παραδείγματα, που για μās άποτελούν φυσικές μαρτυρίες της άναστάσεως του Χριστού, έχουμε και άλλες μεγαλύτερες αποδείξεις, ιστορικές, που βγαίνουν από γεγονότα που περιγράφει τό Εύαγγέλιο. «Χριστός άnéστη» φωνάζει ο άγγελος στο μνήμα τό κενό. «Χριστός άnéστη» φωνάζει ή Μαγδαληνή, που για την φλογερά άγάπη της άκουσε πρώτη τό μήνυμα της Άναστάσεως. «Χριστός άnéστη» λένε οι μαθηταί. «Χριστός άnéστη» λέει και ο δύσπιστος Θωμάς, που ύστερα από τά τεκμήρια που έλαβε πείστηκε κι αυτός και άνέκραξε «Ο Κύριός μου και ο Θεός μου» (Ιω. 20, 28).

«Χριστός άnéστη» φωνάζει ακόμα και ή πατρίδα μας, ή μικρή μ' ιστορική πατρίδα μας. Πώς; Διαβάστε την ιστορία. Θαμμένη ήταν κι αυτή· θαμμένη όχι τρείς ή μέρες αλλά—για σκεφτήτε το— τετρακόσα και πεντακόσα χρόνια μέσα σ' ένα σκοτάδι άπέραντο, όπου βασίλευε ή ήμισέληνος και οι Έλληνες υπέφεραν τά πάνδεια. Οι διπλωμάτες της Εύρώπης έλεγαν· Πάει, έτάφη πλέον ή Έλλάς, ενθάδε κείται Έλλάς, τό άρχαίο έθνος... Και ξαφνικά τί έγινε; Μέσα από τάφο τόσων αιώνων ή Έλλάς άnéστη. Με τη δύναμη τίνος; Του Χριστού. Γι' αυτό ή έθνεγεροσία της Έλλάδος βεβαιώνει και αυτή τό «Χριστός άnéστη»!

Έτσι, άγαπητοί μου, πρέπει να έορτάζουμε. Και έτσι την έορτάζουμε έμεις οι Έλληνες την Άνάστασι, ως την λαμπρότερα ή μέρα. Οι λαοί της Δύσεως ως μεγαλύτερη έορτή έχουν άλλοι μ'έν τά Χριστούγεννα (οι παπικοί) και άλλοι την Σταύρωσι (οι προτεστάτες)· έμεις οι λαοί της όρθοδοξης Ανατολής ως λαμπρότερα έορτή έχουμε την άνάστασι του Χριστού.

«Νύν πάντα πεπλήρωται φωτός» (καν. Πάσχ. γ' ώδ.). Γι' αυτό την ή μέρα αυτή και ή Έλλάς όλη έορτάζει· από την Κέρκυρα μέχρι τη Ρόδο κι από τον Έβρο, όπου γενναίοι στρατιώτες και άξιωματικοί φρουρούν τά σύνορά μας, μέχρι την Κρήτη και τη Γαύδο, παντού όπου κυματίζει ή Έλληνική σημαία, οι Έλληνες έορτάζουν χαρμόσυνα την ή μέρα αυτή.

Άς εύχαριστήσουμε λουπόν τό Θεό, διότι έχουμε θρησκαία άληθινή, τη μόνη άληθινή στον κόσμο, που στηρίζεται όχι μόνο επάνω σέ μαρτυρίες και εικόνες από τη φύσις, αλλά προπαντός επάνω σέ γεγονότα και τεκμήρια ιστορικά. Όλα αυτά πείθουν για την άλήθεια και κραταιώνουν την πεποίθησι ότι «ήγήθη ο Κύριος όντως» (Λουκ. 24, 34), ότι «άληθώς άnéστη ο Κύριος» (διαλ. απόλ. Πάσχ.), ότι ή άνάστασι του Χριστού είναι γεγονός.

Και έγώ διακηρύττω από τη θέσι αυτή· Έφ' όσον υπάρχει ήλιος, έφ' όσον φωτίζει σελήνη, έφ' όσον λάμπουν στον ούρανό άστρα, έφ' όσον ποταμοί κυλούν τά ρεύματά τους, έφ' όσον άνθίζει άμυγδαλιά, έφ' όσον ευωδιάζουν λουλούδια, έφ' όσον άκούγονται πουλιά να κελαιδούν, πάντοτε, εις πάντας τους αιώνες, ο Κύριος Ιησούς Χριστός ζή και βασιλεύει, εις πείσμα των άθέων και των άπίστων, που κι αυτοί μιά μέρα θα κάμψουν τό γόνυ μπροστά του και θα όμολογήσουν· «Είς άγιος, εις Κύριος, Ιησούς Χριστός, εις δόξαν Θεού Πατρός· άμήν» (Φιλ. 2, 11 και θ. Λειτ.).

ΑΝΑΣΤΑΣΗ

Ανάστασις ήμέρα

λαμπρυνθήσεται λαοί

Χριστός εκ νεκρών εγήθησεναι

Φίλιε ζωής εκ σου Τάραυ καταχάξει

Μέγα θράμβου ανέειπε

νέας ζωής χαράν αυγάξει

Γιαράζουν όρη και κοιναί

αναγεννιούνται οι χριστιανοί.

Ερημικεύεις θανάτου και ζωής

Ανάστασις Ανωστήσας ο Χριστός χαρίζει

κάθε καρδιά ευλαθικά

εση χάρη Του με δάφνισα γονατίζει

Δοξολογεί ευχαρισεί και δέσσει

αμαρτών ευχάριστη, ελεημοσύνη

βάρος αμαρτών αλάφρυνση

χαρη εση Θεία δικαιοσύνη

Ανάστασι! Χριστέ μου πολυεύεταλπε

αμαρτωλά εμάς παιδιά Σου

δέξου, ευχάριστα, φιλάξε

επί τη Αναστάσει Σου κοντά Σου.

Γ. ΡΗΓΑΣ

συνέχεια από την 1η σελίδα

ένοχης σιωπής του δεσποτικού «φιλαδέλφου» και της πολιτικής ατιμωρησίας.

♦ **ΣΗΜΕΡΑ** αυτή η τακτική έχει ατονήσει κάπως, γιατί η ροή των ειδήσεων και των πλέον αιχμηρών, κοινοποιούνται από το ένα σημείο του πλανήτη στο άλλο αστραπιαία. Έτσι, αυτοί που θέλουν να κρυφτούν, γι' αυτόν ή εκείνο τον λόγο, εκτίθενται αργά ή γρήγορα εις κοινήν θέαν και κάθε έκτροπή τους γίνεται «βούκινο».

♦ **ΤΟΥ ΑΠ. ΠΑΥΛΟΥ** η συμβουλή, «ου μη φάγω κρέας εις τον αιώνα, αν πρόκειται να σκανδαλίσω τον αδελφόν μου», αφορά πρωτίστως σε όλους εκείνους που είναι ανεβασμένοι «επάνω όρους» και «θρόνων» (με δική τους επιλογή) και βεβαίως δεν στοιχειοθετούν κανένα δικαίωμα να δίνουν με την άτακτη ζωή τους αφορμή για να «αποτρέπουν» τους πιστούς από τη σωτηρία.

♦ **ΕΠΟΜΕΝΩΣ** «κουσουρία» και εκτροπές, πάντα κατά τον μακαριστό Αρχιεπ. Χριστόδουλο, που ταλανίζουν, όχι ολίγα της Ιερατικής κοινότητας μέλη, δεν παύουν καθημερινά να συντηρούν και να σκανδαλίζουν το ορθόδοξο και όχι μόνο ποίμνιον, το οποίον στέκεται αποσβολωμένο να παρακολουθεί στον ηλεκτρονικό και έντυπο τύπο «πράγματα και θαύματα», που στοχοποιούν άλλοτε καλόπιστα και τις περισσότερες κακόπιστα, ιερά πρόσωπα με ποικίλες δραστηριότητες.

♦ **ΤΟ ΟΤΙ ΥΠΑΡΧΕΙ**, «κακόπιστη» και φανταστική σκανδαλοθηρία αυτό δεν θα πρέπει να «ησυχάζει» όλους εκείνους που τα ονόματά τους ποζάρουν στην χυδοαίωγραφία και την σκανδαλοθηρία. Απεναντίας πρέπει η καλόπιστη ή κακόπιστη ειδησεογραφία να τους κρατεί σε εγρήγορση και αυτοκριτική, για να αναγνωρίσουν τις τυχόν παραλείψεις τους ου μην αλλά και τις ευθύνες τους, για όσα ακούγονται εν τω Δήμω (αυτό είναι το χειρότερο) και περιφέρονται, είτε στο διαδίκτυο είτε στον καθημερινό Τύπο από αυτί σε αυτί και από μάτι σε μάτι.

♦ **ΜΕΡΙΚΑ** περιστατικά που έχουν επίμονα κυκλοφορήσει τον τελευταίο καιρό σε εφημερίδες, περιοδικά και στο διαδίκτυο επισημαίνουμε εδώ, με την ελπίδα μήπως και κάποιος από τους εμπλεκόμενους, ορατούς ή «αόρατους», σταθμίσει τις ευθύνες του για τον διασυρμό που υφίσταται η Εκκλησία υπαιτιότητά τους. Αν δεν βρεθεί «κάποιος» ευαίσθητος, τότε είναι ανάγκη να

επιληφθεί η ίδια η Ιερά Σύνοδος για να μην σέρνονται οι αιτίες σκανδαλισμού.

♦ **ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ** μας, στρατευμένο και επίλεκτο μέλος της Εκκλησίας μας, μας παρακινεί να ερωτήσουμε τους Ιερούς «άτακτους»: «Γιατί μας ντροπιάζετε;», παίρνοντας αφορμή από τα πιο κάτω γραπτά που κυκλοφόρησαν και κυκλοφορούν μέσα από τις δημοσιογραφικές στήλες και ιστοσελίδες.

♦ **ΣΤΟ Φ. ΤΟΥ ΙΟΥΛΙΟΥ 2013** του περιοδ. «Ιωάννης ο Βαπτιστής» με τίτλο «Διωγμός σπουδαίου Ιεραποστόλου» γράφεται: «Ο αρχιμ. Θεολόγος Χρυσανθακόπουλος, κατέβηκε από το Άγιον Όρος στην Αφρική και με τα χαρίσματα που του έχει δωρίσει ο Κύριος (είναι αρχιτέκτων), σε λίγο χρόνο κυριολεκτικά «έστησε» εκ του μηδενός την ορθόδοξη τοπική Εκκλησία στο Μπραζαβίλ (του Κονγκό). Εκπρόσωπος του Πατριάρχη Αλεξανδρείας μεταξὺ άλλων για τον π. Θεολόγο, ομολόγησε: «Η Εκκλησία του Αγίου Μάρκου στέκεται απέναντί σου εσαεί ευγνωμονούσα...». Να σημειωθεί, ότι ο ιεραπόστολος π. Θεολόγος ίδρυσε πολλές ενορίες (με ισάριθμους κτιστούς ναούς), σχολείο με 350 παιδιά, ορφανοτροφείο με 37 ορφανά, κίνηση Νεότητας, ραδιοφωνικό σταθμό κ.ά.». Αυτά όλα ξεχάστηκαν, Πατριάρχη Αλεξανδρείας;

♦ **ΑΝΤΙ ΟΜΩΣ** του π. Θεολόγου ωρίμου σε ηλικία, εξελέγη (προσφάτως) επίσκοπος της νέας περιοχής, Παντελεήμων τις Αράθυμος και ο π. Θεολόγος έλαβε εντολή (αναίτιω) να εγκαταλείψει το έργο: «Παραγγέλλομεν υμίν όπως επανακάμψετε ως οίον τάχιστα εις την Μονήν της μετανοίας υμών». Ας φύγει, λοιπόν, ο π. Θεολόγος, επειδή ενοχλείται νεαρός τις. Ως προς δε τη Μονή, μάλλον ο παραγγελλας (ο Πατριάρχης) και το όργανο του, έχουν ανάγκη Μονή μετανοίας... Θεολόγε ιεραπόστολε, δεν σε διώχνει ο Νέρων... (αλλά ο φθόνος, όπως κάποτε άλλοτε τον Άγιο Νεκτάριο, η ίδια Αλεξανδρινή... Εκκλησία).

♦ **ΣΤΟ ΙΔΙΟ** μαχητικό περιοδικό τον επόμενο μήνα Νοέμβριο 2013 με τίτλο: «Κανείς δεν ακούει τις φωνές τους;» καταγγέλλονται τα έξης ανατριχιαστικά:

«Κατηχητής βωμολοχίας και όχι μόνο. Έτσι επίσημα και επίωνυμα καταγγέλλεται Παντελεήμων τις Αράθυμος, που το πατριαρχείο Αλεξανδρείας τοποθέτησε στο Μπραζαβίλ

του Κονγκό ως επίσκοπο. Γνωστός ο διωγμός του ιεραποστόλου της περιοχής πατρός Θεολόγου Χρυσανθακοπούλου, για να μείνει ελεύθερο το πεδίο στον κ. Αράθυμο.

Από καταγγελία των νέων της περιοχής, που ο π. Θεολόγος είλκυσε στον Χριστό, πληροφορούμαστε: «Κάπνισμα, ποτά, παρέες με ανθρώπους του υποκόσμου. Διδάσκει σε νέους λεξιλόγιο του υποκόσμου»... (Στο σημείο αυτό παραλείπουμε παράγραφο της καταγγελίας, κόκκινοι από ντροπή, για τον διασυρμό και του ανθρώπου επισκόπου και του ράσου που... φορεί).

Η εκκλησία της Ορθόδοξης Νεολαίας του Μπραζαβίλ συγκλονίζεται. Μόλις τα παιδιά αυτά οδηγήθηκαν από τον πνευματικό τους, τον π. Θεολόγο, στον θαυμασμό του Προσώπου του Ιησού Χριστού, έπεσαν από τα σύννεφα, γιατί το πατριαρχείο τους υποχρεώνει να βλέπουν «εις τόπον Χριστού» τον αείποτε Αράθυμο.

Το μόνο, που ξέρει ο από Σύρου Αράθυμος είναι το επιτίμιο της ακοινωνησίας σε όσα ευσεβή παιδιά σέβονται τον πνευματικό τους π. Θεολόγο. Έγινε, βλέπετε, της μόδας η... ακοινωνησία!

Το Αλεξανδρινό κέντρο έχει στολίσει την Αφρική με παρόμοια «μπουμπούκια».

ΣΤΙΣ 28-11, 29-11 και 2-12, του 2013 (και αναφορά στις 4, 6, 7-12 του 2013 επίσης) η εφημερίδα «Ακρόπολις», δημοσίευσε ανήθικη φωτογραφία (συνεσκιασμένη), μεταφερθείσα από υπάρχον Video, Μητροπολίτου τον όποιον δυστυχώς πολλοί γνωρίζουν αλλά... αγνοούν, και ο οποίος επτά ήμερες μετά έλαβε μέρος σε «τρισαρχιερατικές» συνάξεις σε Μητρόπολη νησιωτικής περιοχής... Τα δημοσιεύματα και τις αναφορές αναδημοσίευσαν στις 6.12.2013 οι ιστοσελίδες «Ρομφαία» και «Αμμήν» αντιστοίχως.

♦ **ΚΑΙ ΣΥΝΕΧΙΖΟΥΜΕ**. Όπως από παλαιότερα είναι γνωστόν, στα αθηναϊκά περίπτερα και όχι μόνον, κυκλοφορεί ένα έντυπο ρυπαρογραφίας και κολάσιμης φρασεολογίας με τον τίτλο «Times in Kolonaki». Το έντυπο αυτό σε τακτά διαστήματα καταφέρεται κατά πάντων και κυρίως των πολιτικών, της Δικαιοσύνης και Ιερωμένων, κατ' αποκλειστικότητα δε εναντίον του επισκόπου Σύρου κ. Δωροθέου και συνεργατών του. Το έντυπο είναι υβριστικό και συκοφαντικό. Ο εκδότης του έχει καταδικαστεί σε φυλάκιση.

♦ **Ο ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ** Σύρου για να προστατέψει το κύρος του ορθώς, εμπήνεσε κατ' επανάληψιν τον εκδότη του εντύπου και όπως μας πληροφορεί σε Δελτίο Τύπου της Μητροπόλεως του, ο δημοσιογράφος πήγε φυλακή. Όμως συμβαίνει το έξης παράδοξο: ενώ ο εκδότης είναι στην φυλακή το έντυπο εξακολουθεί να κυκλοφορεί!!! και συνεχίζει την ίδια επιθετική γραφή.

♦ **ΤΟ ΓΑΪΤΑΝΑΚΙ** όμως «πληροφοριών» για την Μητρόπολη Σύρου και τον προϊστάμενό της δεν σταματούν στο αναφερθέν έντυπο του «Κολωνακίου». Μετατοπίζονται και σε άλλο πεδίο. Το περιοδικό «Hot Doc» (τεύχος 43, σελ. 40) σε ερευνά του για το πολύκροτο «παραδικαστικό» σκάνδαλο γράφει στον υπότιτλο του εξωφύλλου του: «Το παραδικαστικό ζει. Όλα τα ονόματα και οι υποκλοπιές συνομιλίες. Κινδυνεύει ο μάρτυρας-κλειδί. Δολοφονίες, σπημένες δίκες, αρπαγές ακινήτων, χρηματισμός πολιτικών».

♦ **ΣΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 40** του τεύχους ο τίτλος, ως μέρος του «παραδικαστικού» γράφει: «Ο επικοινωνιολόγος του Χριστόδουλου και ο Μητροπολίτης Σύρου». Υπότιτλος: «Μεταξύ των όσων αναφέρονται στις απομαγνητοφωνημένες συνομιλίες που έχει καταγράψει ο κοριός της ΕΥΠ είναι και τα ονόματα του Μητροπολίτου Σύρου Δωροθέου και του επικοινωνιολόγου του μακαριστού αρχιεπισκόπου Χριστοδούλου».

♦ **ΚΑΙ ΤΟ ΑΡΘΡΟ** που υπογράφει ο Βαγγέλης Τριάντης, μεταξύ των άλλων καταγράφει (η έκταση του άρθρου δεν επιτρέπει αναδημοσίευση στον λίγο χώρο που διαθέτουμε) την υποτιθέμενη συνομιλία του Τζούμα με τον αρχιμ. Γιοσάκη για να μεσολαβήσει (παραδικαστικά;) να αθωωθεί εν προκειμένω από μήνυση που έχει κατατεθεί σε Ιερωμένο της Μητροπόλεως Σύρου. Ενδιαφέρον όμως έχει εδώ, (ο επίσκοπος διαψεύδει την εμπλοκή με Γιοσάκη και Τζούμα, την οποία διάψευση δεχόμαστε) η λεπτομέρεια, να συμπίπτει το ίδιο πρόσωπο του Ιερωμένου της Μητροπόλεως Σύρου που αναφέρεται στο περιοδικό «Hot Doc», με εκείνο που καταγγέλλει βάναυσα ο εκδότης του «Times in Kolonaki». Σύμπτωση ύποπτη.

Επαναλαμβάνουμε – για μια ακόμη φορά – ότι δεν υιοθετούμε κατ' ανάγκην τις καταγγελίες. Αφού είδαν όμως το φως της δημοσιότητας, παρακαλούμε τους ... να τοποθετηθούν.

«ΧΡΙΣ. ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ»

συνέχεια από την 1η σελίδα

ΠΡΟΕΟΡΤΙΕΣ ΟΡΘΟΔΟΞΕΣ ΕΠΙΣΗΜΑΝΣΕΙΣ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΟΡΤΗΣ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

της **συντέλειας του αιώνας**» (Ματθ. 28,20), εις ανάμνηση της απαλλαγής της ανθρωπότητας από τη δουλεία του **Σατανά** (= του Διαβόλου), και από τα δεσμά του θανάτου, που απέρρευσε από τη Σταυρική Θυσία του ΜΕΣΣΙΑ, Θεανθρώπου Κυρίου μας Ιησού Χριστού.

ΠΕΡΑΙΤΕΡΩ:

1.) Το **Εβραϊκό Πάσχα**: Το τελούσαν οι Εβραίοι, τότε, σε ανάμνηση, ως αναφέρθηκε ανωτέρω, της εξόδου, της διαβάσεως τους από τη δουλεία των Αιγυπτίων, στην ελευθερία τους, στη γη της επαγγελίας **Χαναάν**. Η διάρκεια του ήταν οκταήμερος

από τις 14-21 του μηνός Αβίβ - Νισάν (Μάρτιος - Απρίλιος), ανάλογα με τους κύκλους της Σελήνης. Κατά το οκταήμερο αυτό οι Εβραίοι έσφαζαν και έψηναν ένα αρνί ή ένα κατσίκι, ανάλογα με το τί έτρεφε ο καθένας, και αν δεν είχαν το αγόραζαν, και μαζί με το ψητό αρνί ή κατσίκι, έτρωναν Άζυμα με Πικραλίδες - Πικρολάχανα (= **Εορτή των Αζύμων**).

Η **Μεγάλη αυτή Εβραϊκή εορτή** αποτελούσε **ΤΥΠΟ** της **ΘΥΣΙΑΣ** (= Σταυρώσεως) του ΜΕΣΣΙΑ Θεανθρώπου Ιησού Χριστού. Και το λέω τούτο, πέραν των τόσων άλλων, ότι δηλαδή είναι **ΤΥΠΟΣ** της Σταυρικής θυσίας του θεανθρώπου Ιησού Χριστού, γιατί το αρνί ή το κατσίκι το έψηναν διαπερώμενο σε **όβελο** (= ξύλινη ράβδος), η οποία όμως, για να προστατεύσει την ακεραιότητα του οβελία (= αρνιού ή κατσικιού) διασταυρωνόταν, γύρω από το στήθος του οβελία, με ένα άλλο κομμάτι ξύλου, και έτσι, ενώ προστάτευε την ακεραιότητα του Οβελία, «οσοῦν ου συντρίψετε αυτού... **εγένετο γαρ ταῦτα ἵνα ἡ Γραφή πληρωθῆ, οσοῦν ου συντριβῆσεται αὐτοῦ**» (Εξοδ. 12,46 Ιωάν. 19,36), έδινε το σχήμα του **ΣΤΑΥΡΟΥ**. Και γίνονται όλα αυτά ακόμη και σήμερα από τους Εβραίου, για έναν ανόητο εορτασμό **χωρίς περιεχόμενο!**

2.) Το **Χριστιανικό ΠΑΣΧΑ**, αναφέρεται στη Σταυρική θυσία και την Ανάσταση του **ΜΕΣΣΙΑ**, και τελείται όπως ακριβώς μας υπέδειξε ο ίδιος ο Κύριος μας Θεάνθρωπος Ιησούς Χριστός, «... **τούτο ποιείτε εις την εμὴν ανάμνησιν** (= της Σταυρικής μου Θυσίας)» (Α' Κορ. 11,26), αλλά και της Αναστάσεώς μου, που ελευθέρωσε την ανθρωπότητα από τη δουλεία

με παρηγορήσουν), και **ουχ εύρον, και έδωκαν εις το βρώμα μου** (= στη πίνα μου), **χολήν και εις την δίψαν μου επόπισάν με όξος**. **Γενηθήτω η τράπεζα αυτών ενώπιον αυτών εις παγίδα και εις ανταπόδοσιν, και εις σκάνδαλον** (= εμπόδιο για να σκοντάφουν), **σκοπισθήτωσαν οι οφθαλμοί αυτών του μη βλέπειν, και τον νώτον διά παντός σύγκαμψον** (= να μείνουν καμπουριασμένοι δια παντός, ώστε να μένουν), **υποδουλωμένοι και συντετριμμένοι**, (Ψαλμ. 68/69 21-23).

γ) Και ο **Απόστολος** και Ευαγγελιστής Ματθαίος, επιβεβαιώνει: «... και αποκριθείς πιας ο λαός (= των Σταυρωτών Εβραίων) **είπε, το αίμα αυτού εφ' ημάς και επί τα τέκνα ημών**» (Ματθ. 27,21-26).

Από τα όσα, **ακροθιγώς πως, αναφέρθηκαν** ανωτέρω, προκύπτει αβίαστα, ότι όσοι τελούν το **ΠΑΣΧΑ**, που μας υπέδειξε και μας παρέδωσε ο ίδιος ο Θεάνθρωπος Κύριος μας Ιησούς Χριστός, έχουν τις Ευλογίες Του και τα αγαθά της Σταυρικής Του ΘΥΣΙΑΣ και, ως εκ τούτου, τους περιμένει στη Βασιλεία των Ουρανών (Λουκ. 22,19. Ιωάν. 14,1-2). Όσοι όμως παραμένουν ακόμη στην Εβραϊκή **σαχλαμάρα** (= πράξη ανόητη χωρίς περιεχόμενο), αμαρτάνουν ενσυνείδητα «**όντες αυτοκατάκριτοι**», (Τίτ. 3,10, και τους περιμένει «ο αιώνιος ζόφος του σκότους» (Β' Πέτρ. 2,17). **Αυτά τα ολίγα για προεόρτια ενημέρωση, και προς γνώσιν και συμμόρφωσιν των Εβραιοφρονούντων.**

α) Ο **Προφήτης Ησαΐας** λοιπόν μας αφηγείται με λεπτομέρεια: «**Ως πρόβατον επί σφαγήν ήχηθ και ως αμνός εναντίον του κείροντος αυτόν άφωνος, ούτως ουκ ανοίγει το στόμα... Και είδομεν αυτόν και ουκ είχαν είδος ουδέ κάλλος. Το είδος αυτού άπην και εκλείπον** (= υπελείπετο κατά την ωραιότητα) **παρά πάντας τους υιούς των ανθρώπων. Ούτος τας αμαρτίας ημών φέρει και περί ημών οδυνάται. Αυτός δε ετραυματίσθη δια τας αμαρτίας ημών και μεμαλάκισται** (= ταλαιπωρήθηκε) **δια τας ανομίας ημών, ο Κύριος παρέδωκεν αυτόν ταις αμαρτίαις ημών**». (Ησ. 53,1-8).

β) Ο **Προφήτης Δαβίδ** περιγράφει, αλλά και καταράται τους Σταυρωτάς: **Ονειδισμόν προσέδοκησεν η ψυχή μου και ταλαιπωρίαν, και υπέμεινα συλυπούμενον** (= περίμενα κάποιον να με συμπονήσει) **και ουχ υπήρξε, και παρακαλούντας** (= να

Πρεσβύτερος ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ ΚΟΛΛΑΣ
Ορθόδοξος θεολόγος - Εκκλ/κός Συνήγορος
επ/μος πρ/δρος Συνδέσμου
Κληρικών Ελλάδος

ΑΓΩΝΑΣ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ
ΤΩΝ ΑΓΩΝΙΖΟΜΕΝΩΝ
ΛΑΡΙΣΑΙΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ

ΑΡΙΘΜ. ΦΥΛΛΟΥ 203

ΚΩΔ. ΥΠ. 1603

ΑΠΡΙΛΙΟΣ 2014

Ιδιοκτήτης - Εκδότης

- Διευθυντής

Τριαντάφυλλος Ι. Τσιοπούλος
ΣΥΝΤΑΣΣΕΤΑΙ ΑΠΟ ΕΠΙΤΡΟΠΗ
Γραφεία: Αιόλου 20 & Αστροναυτών,
Τ.Κ. 41221 Λάρισα
Τηλ.: 2410 284644
Φαξ: 2410 55-11-13

Εκδίδεται με προαιρετικές προσφορές
ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ

www.agonas.org
info@agonas.org

Η 9^η εντολή του ΜΩΥΣΕΩΣ «ΔΕΝ ΘΑ ΠΕΙΣ ΨΕΜΑΤΑ»

φείου Θηλέων προς τον Νομάρχη Λάρισας, κοινοποιώντας την στον Πρωθυπουργό, Υπουργό Εσωτερικών, τοπικούς Βουλευτές, Περιφερειάρχη, Δήμαρχο κ.α., και ζητώντας να μην παραστούν στα εγκαίνια και νομιμοποιήσουν με την παρουσία τους την παρανομία.

Η επιστολή έγραφε:

Κύριε Νομάρχα

Είμαστε φίλοι του άλλοτε ορφανοτροφείου Θηλέων Λαρίσης (Αιόλου 2), το οποίο επί ογδόντα (80) χρόνια μετά την ίδρυσή του, περιέθαλψε με στοργή και αγάπη πολλά ορφανά κορίτσια βοηθώντας τα να ορθοποδήσουν. Δίδοντας τα δε τα απαραίτητα πνευματικά και υλικά εφόδια, αλλά και μία θερμή αγκαλιά, προσπάθησε να επουλώσει τα ψυχικά τραύματα και να αντικαταστήσει, όσο αυτό ήταν δυνατόν, τους φυσικούς γονείς, νεκρούς ή ζωντανούς.

Δεδομένου δε ότι οι καιροί εκείνοι, φοβερά δύσκολοι (πόλεμοι, εμφύλιος...), δημιούργησαν πλήθος ορφανών, κατέστησαν την λειτουργία του όχι απλώς αναγκαία αλλά και σωτήρια.

Μεγάλη υπήρξε η θλίψη μας όταν, τον καιρό που φιλοξενούσε ακόμη 35 κορίτσια, πολιτικές σκοπιμότητες έβαλαν «λουκέτο» στο ευαγές αυτό ίδρυμα, πετώντας τα περιθάλπόμενα κορίτσια, κυριολεκτικά στους δρόμους. Σπάρταξε η καρδιά πολλών από εμάς που ζήσαμε τις τραγικές αυτές στιγμές αλλά και όσων εκ των υστέρων πληροφορήθηκαν τα γεγονότα.

Διαβάζοντας τις μέρες αυτές στην τοπική εφημερίδα «ΑΓΩΝΑΣ» το άρθρο με τον τίτλο: «Υπόθεση Κρίκκη - το Βατοπέδι της Λάρισας», συγκλονιστήκαμε με τα όσα αποκαλύφθηκαν, διότι αποτελούσαν, μέχρι τώρα, για εμάς άγνωστη ιστορία, γεμάτη με διαπλοκές και μυστήριες δραστηριότητες τόσο της Μητρόπολης Λάρισας όσο και της ευρύτερης διοικούσας Εκκλησίας.

Αρχίζουμε μάλιστα να υποπτευόμαστε ότι το κλείσιμο του ιδρύματος δεν ήταν άσχετο με την υπόθεση «Κρίκκη», μια που η Μητρόπολη μη έχοντας ορφανοτροφείο, σπεύδει να δώσει την εντύπωση ύπαρξης τέτοιου υπό την διεύθυνσή της.

Τώρα κατανοούμε τις συνεχείς εκκλήσεις της Μητρόπολης για οικονομική ενίσχυση και στήριξη της προσπάθειας της ανέγερσης του «Κρίκκειου Ορφανοτροφείου». Τώρα διαπιστώνουμε ότι έχει εμπλακεί η Μητρόπολη σε ατελείωτους δικαστικούς αγώνες (!) και γι' αυτό σπεύδει να προκαταλάβει αποφάσεις, με τετελεσμένα γεγονότα.

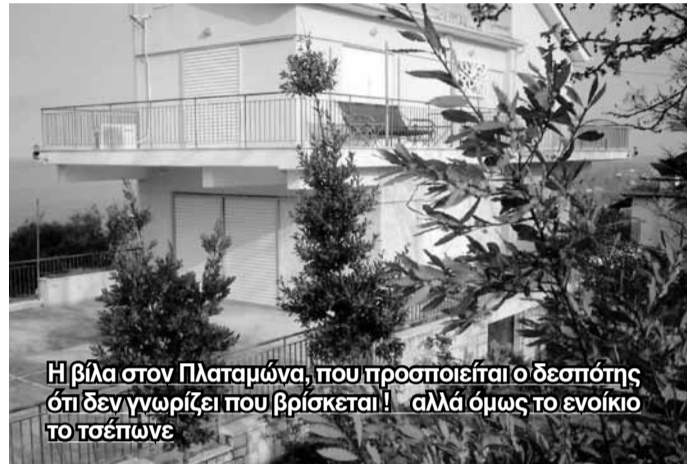
Φοβούμαστε πως, στην προσπάθειά της να γίνει αυτή κληρονόμος της περιουσίας της θανούσας Ιωάννας Κρίκκη και όχι το γνωστό μας Ορφανοτροφείο Θηλέων Λάρισας - το και μοναδικό την εποχή εκείνη και το αναφερόμενο στην χειρόγραφη διαθήκη της διαθέτιδας ως μόνος κληρονόμος - επιχειρεί να εμπλέξει στα γρανάζια της και εσάς αλλά και τους κ.κ. Περιφερειάρχη, Δήμαρχο κ.α.

Κύριε Νομάρχα, φέρνοντας στην μνήμη μας το πλήθος των εγκωμίων, προς το πρόσωπο του

Μητροπολίτη, που απευθύνετε τόσο εσείς όσο και οι άλλοι επίσημοι κατά την τελετή θεμελίωσης του ... «Ορφανοτροφείου», αλλά και τα γραφόμενα στην εφημερίδα «ΑΓΩΝΑΣ» - λίαν αποκαλυπτικά - κυριεύμαστε από θλίψη αλλά και αγανάκτηση.

Διότι γνωρίζετε (είναι αδύνατον οι υπηρεσίες σας να μην γνωρίζαν), ότι κάτι δεν πάει καλά με την Μητρόπολη Λάρισας. Ότι κάποιο νέο σκάνδαλο θα συγκλονίσει το πανελλήνιο και θα κατέληγε σε βάρος της Εκκλησίας.

Ότι ραδιουργίες, απάτες, πλαστογραφημένες διαθήκες, ύποπτοι θάνατοι, εμφάνιση του ίδιου ορφανοτροφείου με τρεις διαφορετικές ονομα-

Η βίλα στον Πλαταμώνα, που προσποιείται ο δεσπότης ότι δεν γνωρίζει που βρίσκεται! αλλά όμως το ενοίκιο το τσέπωσε

σίες για είσπραξη χρημάτων από διαφορετικούς φορείς (!), ακόμη και από αυτά τα Κοινοτικά Προγράμματα, έκαναν την εμφάνισή τους.

Επικοινωνούμε σήμερα μαζί σας, γιατί θέλουμε να σας γνωρίσουμε, (θα πρέπει μάλλον να το γνωρίζετε), ότι την ερχομένη Παρασκευή 29/5/2009 εγκαινιάζεται από την Μητρόπολη το ... «Κρίκκειο Ορφανοτροφείο». Καλεί δε δια των μέσων ενημέρωσης τον λαό του νομού μας, προφανώς δε και τις αρχές, να παραστούν στην τελετή, ώστε η παρουσία τους να αποτελέσει στοιχείο νομιμοποίησης της παρανομίας.

Η υπόθεση αυτή άλλωστε βρίσκεται ακόμη στα χέρια της δικαιοσύνης - λεπτομέρεια που πιθανόν εσείς να μην έχετε υπ' όψιν.

Κατόπιν των ανωτέρω νομίζουμε ότι τόσο η παρουσία σας όσο και των συνεργατών σας, θα είναι απόπειρα, πράγμα το οποίο θα μας λυπήσει ιδιαίτερα.

Με τιμή

Οι φίλοι του πραγματικού Ορφανοτροφείου

Θηλέων Λάρισας «Επονται υπογραφές»

Μετά απ' αυτά - που ένα μικρό μέρος παρουσιάζουμε - ελπίζαμε ότι ο δεσπότης, ως «αγαθός και φιλεύσπλαχνος πατέρας» θα είχε σταματήσει κάθε περαιτέρω ενέργεια για το καλό του ίδιου και του νόμιμου κληρονόμου - πρώην Ορφανοτροφείου. Δυστυχώς διαψευστήκαμε. Όταν μάλιστα βρεθήκαμε στην Αθήνα για άλλη υπόθεση, πέσαμε επάνω στην ΕΦΕΣΗ που έκανε η μητρόπολη Λάρισας, δια του νομίμου εκπροσώπου της όσον αφορά το κληροδότημα «Κρίκκη», κατά του Ν.Π.Δ.Δ. με την επωνυμία: «5^η ΥΠΕ Θεσσαλίας - Στερεάς Ελλάδας» που υπεισήλθε στα δικαιώματα

και τις υποχρεώσεις του αρχικού ενάγοντος Ν.Π.Δ.Δ. με την επωνυμία «ΚΕΝΤΡΟ ΠΑΙΔΙΚΗΣ ΜΕΡΙΜΝΑΣ ΘΗΛΕΩΝ ΛΑΡΙΣΑΣ», που εδρεύει στη Λάρισα και εκπροσωπείται νόμιμα, και κατά της υπ' αρ. 4159/2008 απόφασης του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Αθηνών (και της αναγκαστικώς συνεκαλούμενης υπ' αρ. 9169/2000 απόφασης του ίδιου Δικαστηρίου).

Διαβάζοντας κανείς την έφεση του δεσπότη που κατέθεσε στο ΕΦΕΤΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ στις 26 Φεβρουαρίου 2009, καταλαμβάνεται από θλίψη και απογοήτευση για το κατάληγμα ενός ιερωμένου και μάλιστα υψηλόβαθμου, που θεωρεί εαυτόν εις «τόπον και τύπον Χριστού», να αραδιάζει τόσες αναλήθειες-ψέματα, που άνθρωποι απλοί, δεν τολμούν ούτε να τα σκεφτούν, πολύ δε περισσότερο να τα επικαλεστούν ενώπιον δικαστηρίου.

Και τι λέγει!

«Την απόφαση αυτή του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Αθηνών εκκαλώ ενώπιόν σας για τους ακόλουθους ορθούς, νόμιμους και βάσιμους λόγους και για όσους άλλους επιφυλάσσομαι να προσθέσω νόμιμα και συγκεκριμένα: ... Όσον αφορά την περιγραφή των κληρονομιών ακινήτων, αυτή είναι ελλιπής και δημιουργεί αμφιβολίες ως προς την ταυτότητά τους. Κι αυτό γιατί, σχετικά με τα δύο τελευταία ακίνητα της επαρχίας, αυτά ουδόλως προσδιορίζονται κατά σύνορα παρά μόνο κατ' έκταση και κατά θέση.

Έτσι, για το μεν οικόπεδο στον προσφυγικό συνοικισμό αναφέρεται μόνο η θέση «Κ. Καραμανλή στον Πλαταμώνα Περίας», η έκταση του και το ότι έχει ανεγερθεί εξοχική κατοικία (η οποία επίσης δεν προσδιορίζεται ούτε κατά την επιφάνεια ή τους ορόφους), για το δε αγροτεμάχιο στον Πλαταμώνα Περίας αναφέρεται και πάλι μόνο η θέση «Γούρνες» και η έκταση. Με τον τρόπο αυτό όμως δεν προσδιορίζονται επαρκώς τα εν λόγω ακίνητα με αποτέλεσμα να δημιουργείται εύλογη αμφιβολία για την ταυτότητά τους, αφ' ης μάλιστα δεν πρόκειται για αστικά ακίνητα που να φέρουν οδό και αριθμό ...».

Αφού είχε αμφιβολίες για την ταυτότητα της εξοχικής κατοικίας στον Πλαταμώνα - Βίλα από τις καλύτερες και ωραιότερες στο υψηλότερο σημείο του Πλαταμώνα - τότε γιατί ζητούσε να την νοικιάσει και να την εγκρίνει μάλιστα η Περιφέρεια με συνοπτικές διαδικασίες - όπως αναφέραμε παραπάνω;

Δεύτερη αναλήθεια-ψέμα

«Όσον αφορά δε - αναφέρει στην έφεση - τα επί της οδού Μομφεράτου αστικά ακίνητα, σημειώνονται τα ακόλουθα:

Ανεξάρτητα από την έλλειψη αναφοράς του αριθμού, της οδού στην οποία βρίσκεται η επίμαχη πολυκατοικία, με αποτέλεσμα να δύναται να γίνει σύγχυση τουλάχιστον δύο ακινήτων τα οποία βρίσκονται ένθεν κι ένθεν της Μομφεράτου στη συμβολή των οδών Δρόση και Πολυζωίδη, δεν περιγράφονται ούτε κατά το έλασσον τα διαμερίσματα και τα καταστήματα που φέρονται να υφίστανται στο εν λόγω κτίσμα αλλά ούτε και το αν πρόκειται για το σύνολο των οριζοντίων ιδιοκτησιών της πολυκατοικίας. Η παράλειψη δε αναφοράς του τελευταίου αυτού στοιχείου σε συνδυασμό με την παράλειψη αναφοράς του ορόφου στον οποίο βρίσκεται το κάθε διαμέρισμα και των συνόρων του, της επιφανείας κάθε καταστήματος, της επιφανείας του γκαράζ αυτοκινήτων, αλλά και της εν γένει επιφανείας του οικοπέδου στο οποίο έχει ανεγερθεί η πολυκατοικία προκαλούν εύλογες αμφιβολίες περί της ταυτότητας των επίδικων ακινήτων. Τέλος, θα πρέπει να επισημανθεί η έλλειψη αναφοράς κι επίκλησης από τον αντίδικο της αποδοχής και μεταγραφής της επίδικης κληρονομίας, γεγονός που καθιστά την ένδικη αγωγή απορριπτέα τουλάχιστον για το αίτημα της απόδοσης των επίδικων ακινήτων ...».

Ω, της υποκρισίας! Ενώ επί χρόνια εισέ-

Η εφημερίδα μας αρκετές φορές έχει γράψει εκτενή ρεπορτάζ για το μεγάλο σκάνδαλο του κληροδοτήματος «ΚΡΙΚΚΗ», που η Ιερά Μητρόπολη Λάρισας, με πρωταγωνιστή τον δεσπότη Ιγνάτιο, προσπαθεί για χρόνια να το αρπάξει.

Τον Απρίλιο του 2009 (αρ. φυλ. 144/5) είχαμε γράψει, εκτός πολλών άλλων, και για την επίσκεψη που έκανε το Δ.Σ. του Κέντρου Παιδικής Μέριμνας (Ορφανοτροφείο Θηλέων Λάρισας) στο δεσπότη, ζητώντας να αποσυρθεί η Μητρόπολη από την διεκδίκηση της κληρονομιάς, διότι, βάσει της χειρογράφου διαθήκης της Ιωάννας Κρίκκη, αυτή ανήκει στο «Ορφανοτροφείο Θηλέων Λάρισας» το μοναδικό που υπήρχε τότε στη Λάρισα και αυτό το ίδρυμα εννοούσε η διαθήκη.

Η απάντηση του δεσπότη Ιγνατίου παρομιώδης:

Τί να έχετε εσείς το κληροδότημα (το Ορφανοτροφείο), τί εμείς (Μητρόπολη), το ίδιο δεν είναι;

Η ελαφρότητα με την οποία ο κ. Ιγνάτιος αντιμετώπιζε τόσο σοβαρά θέματα υπήρξε σκανδαλώδης, λες και κάποιοι τον ενθάρρυναν σ' αυτό, δεδομένου ότι οι δικαστικοί αγώνες μεταξύ Μητρόπολης και Ορφανοτροφείου συνεχίζονταν. Και παρ' όλο ότι έβλεπε να χάνει τις υποθέσεις τη μία μετά την άλλη προβαίνει σε μια σειρά αδιανόητων ενεργειών, όπως οι παρακάτω.

α) Εξαγγέλλει την ανέγερση (11-4-2005) κτιρίου που θα στεγάζει μελλοντικά το προβλεπόμενο Ορφανοτροφείο.

β) Με έγγραφό του (αρ. πρωτ. 1171/9-6-2005) ζητάει από την Περιφέρεια Θεσσαλίας να εγκρίνει την ενοικίαση της Βίλας στον Πλαταμώνα - κληρ/τος Κρίκκη - με ... συνοπτικές διαδικασίες, όπως και έγινε.

γ) Μετά από «τυμπανοκρουσίες» και σχετικά δημοσιεύματα θεμελιώνει το Ορφανοτροφείο (26 Ιουνίου 2006) και το ονομάζει «ΚΡΙΚΚΕΙΟΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΝ ΟΡΦΑΝΟΤΡΟΦΕΙΟ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΛΑΡΙΣΗΣ ΚΑΙ ΤΥΡΝΑΒΟΥ» και ορίζει μάλιστα και ημέρα που θα γιορτάζει (13 Δεκεμβρίου) κάθε χρόνο. Βέβαια ποτέ δεν γιορτάσε!

δ) Αρχίζει το χαράτσωμα των ναών, των Προσκυνημάτων - ιδίως του πακτωλού της «Αγ. Παρασκευής» Τεμπών - και τις δυσκοφίες, ων ουκ έστι αριθμός.

ε) Το εντάσσει σ' ένα Επιχειρησιακό Πρόγραμμα Επενδύσεων Κοινοτικών Πόρων (7/8/2007 τύπου ΕΣΠΑ), που εγκρίθηκε με το ποσό των 750.000 ευρώ, ΑΛΛΑ με διαφορετική ονομασία: «Ορφανοτροφείο Θηλέων - συνοικία Ανθούπολης Θεσσαλίας».

στ) Αρχίζει επί μήνες να αναζητά, μέσω του τοπικού Τύπου και ραδιοφώνου, κορίτσια από τη Λάρισα και την ευρύτερη περιοχή, προκειμένου να το θέσει σε λειτουργία.

Στις 30 Ιουνίου 2008 δημοσιεύθηκε η 4153/2008 απόφαση του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Αθηνών, που όριζε ότι: «το Νομικό Πρόσωπο Δημοσίου Δικαίου με την επωνυμία «ΚΕΝΤΡΟ ΠΑΙΔΙΚΗΣ ΜΕΡΙΜΝΑΣ ΘΗΛΕΩΝ ΛΑΡΙΣΑΣ» (πρώην Ορφανοτροφείο Θηλέων Λάρισας) είναι ο μοναδικός εκ διαθήκης κληρονόμος της Ιωάννας χήρας Οδυσσέως Κρίκκη... Υποχρεώνει μάλιστα τη Μητρόπολη να αποδώσει τα κληρονομιαία ακίνητα, τα οποία νέμεται, αντιποιούμενη το κληρονομικό δικαίωμα του ενάγοντος...».

Μετά από την απόφαση αυτή, ο δεσπότης Ιγνάτιος αντί να έλθει εις εαυτόν, προβαίνει, μετά από εννιάμηνο περίπου, στην έκδοση της υπ' αριθ. πρωτ. 407/30-3-2009 εξουσιοδότηση καλώντας τον Γ.Α.Λ., κάτοικο Αθηνών, όπως παραλάβει παν σχετικόν αφορών την διαχείριση της πολυκατοικίας επί της οδού Μομφεράτου... και να διαχειρίζεται στο εξής ο ίδιος την ως άνω οικοδομήν (εισπράττει μισθώματα, επιμελείται αποκατάσταση ζημιών κ.λ.π.). Παράλληλα αρχίζει η μεγάλη διαφημιστική εκστρατεία της Μητρόπολης για τα εγκαίνια που θα γίνονταν την Παρασκευή 29 Μαΐου 2009, καλώντας τους πιστούς να παραστούν και στηρίζουν το φιλανθρωπικό έργο της Μητρόπολης.

Κυκλοφόρησε όμως (23/5/2009) και επιστολή από φίλους του άλλοτε Ορφανοτρο-

ΑΙΜΟΔΟΣΙΑ

Συνεχίζουμε από το 1991 την παρακαταθήκη που μας άφησε ο μακαριστός μητροπολίτης μας κυρός Θεολόγος, να προσφέρουμε δηλαδή αθόρυβα αίμα για τον πάσχοντα αδερφό μας. Γι' αυτό, στις 20 Μαΐου, ημέρα Τρίτη θα πραγματοποιήσουμε αιμοδοσία στο παλαιό Νοσοκο-

μείο (τμήμα αιμοδοσίας) από 8:30 πρωινή ως το μεσημέρι 13:00. Με την προσπάθειά μας αυτή στηρίζουμε την διάδοση της ιδέας της εθελοντικής αιμοδοσίας αποβλέποντας στην ευαισθητοποίηση και αφύπνιση και άλλων που μπορούν να δώσουν λίγο αίμα.

πραττε τα ενοίκια της εν λόγω πολυκατοικίας και στις 30 Μαρτίου – ένα μήνα μετά – καλούσε τον Γ.Α.Λ. να του παραδώσει ως νόμιμος εκπρόσωπος όπως αναφέραμε πιο πάνω – την πολυκατοικία με «παν σχετικών, αφορών την διαχείριση» (συμφωνητικά μισθώσεως οριζοντίων ιδιοκτησιών, λογαριασμών, χρημάτων, αποδείξεων κ.λ.π.), εδώ επικαλείται άγνοια όσον αφορά οδό, αριθμό, όροφο, τετραγωνικά μέτρα κ.ά.. ΕΛΕΟΣ!

Τρίτη αναλήθεια-ψέμα

«... Συγκεκριμένα ότι η διαθήκη – Ιωάννα Κρίκη – εννοεί μόνο το εκκλησιαστικό ΟΙΚΟΤΡΟΦΕΙΟ – ΟΡΦΑΝΟΤΡΟΦΕΙΟ της Ιεράς Μητροπόλεως Λαρίσης και Τυρνάβου, που άλλωστε είναι το μόνο τέτοιο Ορφανοτροφείο στη Λάρισα και επομένως η εκ της διαθήκης αυτής «τιμωμένη» κληρονομία «βεβαρυμένη» δια του όρου (τρόπου) της διαθήκης είμαι εγώ... Αλλάστε, καθώς επίσης βεβαιώθηκε το ΟΙΚΟΤΡΟΦΕΙΟ-ΟΡΦΑΝΟΤΡΟΦΕΙΟ της Ι. Μητροπόλεως Λαρίσης είναι εν λειτουργία Ορφανοτροφείο της Λαρίσης τόσο κατά τον χρόνο θανάτου της διαθέτιδος 25-12-1984 όσο και έκτοτε και εφεξής έως σήμερα, λειτουργεί δε συνεχώς από το έτος 1961 όπως βεβαιώνεται με την υπ' αρ. 3315/16-6-1987 βεβαίωση της Νομαρχίας Λαρίσης (Δ/νσης Κοινωνικής Πρόνοιας)...».

Εδώ τα ψεύδη είναι πολλά.

α) Ορφανοτροφείο κοριτσιών ή αγοριών δεν είχε ποτέ η Μητρόπολη Λαρίσης. Είχε Οικοτροφείο αγοριών και αυτό έπαψε να λειτουργεί από το 1974. Υπήρχε στα χαρτιά με ανύπαρκτα ονόματα τροφίμων. Με τον τρόπο αυτό ο Σεραφείμ Ορφανός – δεσπότης Λαρίσης 1974-1989 – δικαιολογούσε την παρουσία του γαμπρού του (Κ. Μπαλάση) ως Διευθυντή, της αδελφής του (Φρόσως Μπαλάση-Ορφανού) ως μαγείρισσας και διάφορων άλλων συγγενών. Η ύπαρξη οικοτροφείου έδινε τη δυνατότητα επιχορηγήσεων.

β) Ο ισχυρισμός του δεσπότη Ιγνατίου ότι λειτουργούσε «Ορφανοτροφείο Μητρόπολης» από το 1984 έως το 2009 είναι τελειώς αναληθές. «Οικοτροφείο αγοριών» λειτουργούσε στη Μητρόπολη μέχρι το 1974. Από το 1974 έως 1989 εμφανίζονταν εικονικά (στα χαρτιά) για να δικαιολογείται η απασχόληση των συγγενών. Αν αυτό βολεύει τον κ. Ιγνάτιο, δεν είναι όμως αληθές.

γ) Επιμένοντας ο κ. Ιγνάτιος στην άποψή του περί Ορφανοτροφείου Μητρόπολης και όχι Οικοτροφείου (1984-2009) επικαλείται για επιχείρημα το υπ' αρ. 3315/16-6-1987 έγγραφο της Νομαρχίας Λαρίσης το οποίο λέγει: «Βεβαιώνεται ότι, ύστερα από επιτόπια έρευνα που πραγματοποιήθηκε στις 2-6-87, ημέρα Τρίτη, στα γραφεία της Ιεράς Μητροπόλεως Λαρίσης και Πλαταμών από υπαλλήλους της Υπηρεσίας μας και από έλεγχο στα βιβλία (ονόματα στα βιβλία

υπήρχαν γραμμένα, οικότροφοι δεν υπήρχαν), διαπιστώθηκε ότι, στον πρώτο όροφο του ιδιόκτητου οικήματος που στεγάζονται και τα γραφεία της Μητροπόλεως λειτουργεί με πρωτοβουλία του Μητροπολίτη από το έτος 1961 μαθητικό οικοτροφείο στο οποίο διαμένουν δωρεάν άπορα παιδιά (μαθητές – φοιτητές) ηλικίας από 12 ετών μέχρι ολοκλήρωσης των σπουδών τους» (βλέπε φωτοτυπία εγγραφου Νομαρχίας).

Διαπιστώσατε, αναγνώστες μας, ότι η βεβαίωση της Νομαρχίας μιλάει 1) για οικοτροφείο και όχι ορφανοτροφείο, 2) για μαθητές και φοιτητές άπορους (άρα οικοτροφείο αγοριών αρρένων και όχι κοριτσιών).

Υπάρχουν όντως έγγραφα που πιστοποιούν ότι το μόνο Ορφανοτροφείο που λειτουργούσε από το 1924 ήταν το επί της οδού 23ης Οκτωβρίου & Αιόλου 3 και κανένα άλλο.

Άρα οι ισχυρισμοί της Μητρόπολης δεν είναι μόνο ψευδείς αλλ' είναι και παραπλανητικοί διότι παραποιούν δημόσιο έγγραφο με πρόθεση προκειμένου να παρασύρουν τα δικαστήρια σε εσφαλμένες αποφάσεις. Άραγε θα υπάρξει κάποιος εισαγγελέας που θα ξεδοντιάσει το φίδι;

Τέταρτη αναλήθεια-ψέμα

«Τα παραπάνω» συνεχίζει στην Έφεσή του ο δεσπότης – «επιβεβαιώθηκαν και από την ένορκη κατάθεση των μαρτύρων μου κ. Ηλία Παπανικολάου και Δημ. Τσαπατσάρη, οι οποίες περιέχονται στην υπ' αρ. 522/2003 έκθεση της διεξαγωγής των εμμεμαρτύρων αποδείξεων με ιδιαίτερη

αξιολόγηση της κατάθεσης του Κ. Ηλία Παπανικολάου, που κατέθεσε μετά λόγου γνώσεως, αφού υπήρξε συνεργάτης του μακαριστού Γ. Λιλαίου και ήδη είναι Νομικός Σύμβουλος της Εκκλησίας της Ελλάδος με πολύχρονη προσωπική ενασχόληση στις εκκλησιαστικές υποθέσεις και μάλιστα στα επίδικα περιστατικά και στο εκκλησιαστικό και διοικητικό καθεστώς της Ι. Μητροπόλεως Λαρίσης» (ήταν δηλαδή ο δικηγόρος του Ιγνατίου εναντίον του μητρ. Θεολόγου στο Συμβούλιο της Επικρατείας).

Να τι λέγει ο εν λόγω μάρτυρας: «Γνωρίζω και βεβαιώνω ότι το έτος 1987 ο Μητροπολίτης Λαρίσης Σεραφείμ Ορφανός έφερε στον μακαρίτη Γεώργιο Λιλαίο, Νομικό Σύμβουλο της Ιεράς Συνόδου, μια βεβαίωση της Νομαρχίας Λαρίσης Κέντρον Παιδικής Μέριμνας, ότι η Ιερά Μητρόπολη Λαρίσης διατηρούσε από το 1962 περίπου και εφεξής Οικοτροφείο-Ορφανοτροφείο στην Ιερά Μητρόπολη. Και γνωρίζω ότι τη βεβαίωση αυτή υπέγραψε ο Ι.Σ., Αντι-

πρόεδρος του Κέντρου Παιδικής Μέριμνας Λαρίσης. Ο Μητροπολίτης Λαρίσης Σεραφείμ Ορφανός είχε διαβεβαιώσει τον Λιλαίο, ότι η Μητρόπολη Λαρίσης είχε και έχει Ίδρυμα Παιδικού Σταθμού για τα άπορα και ορφανά παιδιά της Λαρίσης...».

Ο Ντοστογιέφσκι έλεγε: Όποιος δε φοβάται το Θεό όλα μπορεί να τα κάνει. Βαθιά η κρίση στους κόλπους της Εκκλησίας. Κι εδώ ούτε ο αντιπρόεδρος της Παιδικής Μέριμνας έγραφε αυτά – (βλέπε φωτοτυπία) – ούτε ποτέ η Μητρόπολη είχε Ίδρυμα Παιδικού Σταθμού.

Παραλείπουμε πλήθος ψευδών λόγω έλλειψης χώρου. Η κατάθεση πάντως του Δημ. Τσαπατσάρη λέει τα αντίθετα απ' αυτά που ισχυρίζεται ο δεσπότης Ιγνάτιος και είναι **κρίμα** για ένα δεσπότη να... **Πέμπτη αναλήθεια-ψέμα**

Στη βιασύνη του ο δεσπότης μη χάσει το κληροδοτήμα γράφει και μια αλήθεια: Ποια; Ότι το Δικαστήριο «δεν αξιολόγησε τον ισχυρισμό μου περί ακυβερνησίας της Ι.Μ. Λαρίσης από το έτος 1987 έως 1997 λόγω του εκσπασαντος οδυνηρού ζητήματος της τοπικής εκκλησίας με την διεκδίκηση του θρόνου εκ μέρους του πρώην Μητροπολίτη Λαρίσης κυρίου Θεολόγου, που ως γνωστόν ελύθη μόνο με την **απόφαση 2729/1996** της Ολ.ΣτΕ υπέρ του νυν εκτελούντος και κατασταθέντος σεβ. Μητροπολίτη Λαρίσης και Τυρνάβου κ.κ. Ιγνατίου, ο οποίος μετά την αποκατάσταση της τάξης στην Τοπική Εκκλησία ηδυνήθη να ποιμάνει και να διοικήσει ακωλύτως την Ι. Μητρόπολη, πράγμα που έγινε μόνο από τον Ιούνιο του 1997 καθώς προκύπτει από την υπ' αρ. 286/1997 Πράξη του Μητροπολιτικού Συμβουλίου Λαρίσης...».

Να το μεγάλο ψέμα. Ο δεσπότης Ιγνάτιος φέτος (το 2014) γιορτάζει τα 20 χρόνια αρχιερατίας στην Λάρισα. Να τι λέει στο πρόλογο του φετινού ημερολογίου: «Με πολλή συγκίνηση προλογίζω το ημερολόγιο του νέου έτους 2014. Εισερχόμεστε στον χρόνο αυτό κατά τον οποίον συμπληρώνω είκοσι (20) χρόνια αρχιερατικής διακονίας μου σ' αυτόν τον άγιο τόπο...». Τι μας λέγει ο ίδιος παραπάνω; Ότι το 1996 ελύθη το θέμα του, διότι είχε ακυρωθεί η εκλογή του από το ΣτΕ ως αντικανονική και παράνομη και άρχισε την διαποίμανση της Μητρόπολης από το 1997. **Για ποιά 20ετία γιορτάζει;**

Όπως είχαμε γράψει κατ' επανάληψη, ο δεσπότης Ιγνάτιος δεν ξύπνησε κάποιο ανοιξιάτικο πρωινό (2005) και τούρθε ξαφνικά να κατασκευάσει κτίριο, να το κάνει Ορφανοτροφείο και να το ονομάσει «ΚΡΙΚΚΕΙΟΝ»!

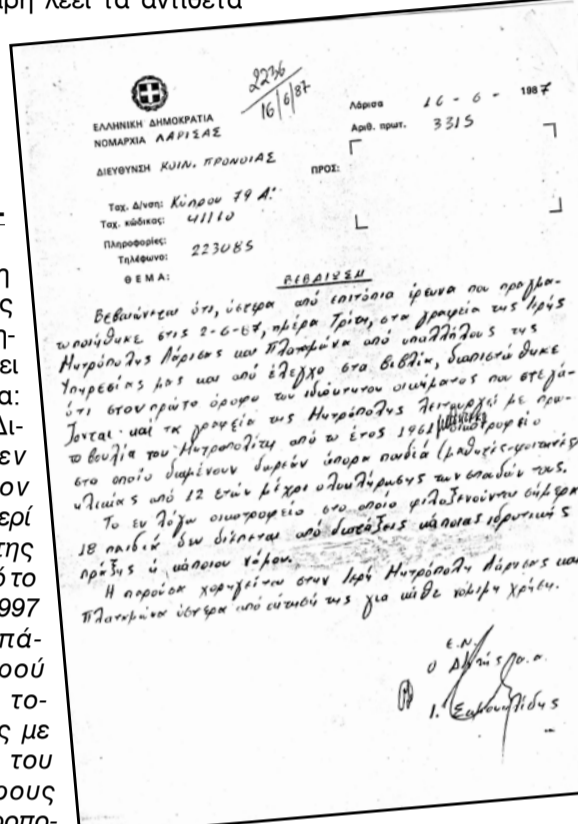
Αφού δασκαλεύτηκε από το Κονκλάβιο της οδού Ιασιού, που χρόνια μαθήτευσε σ' αυτό, κατέστρωσε σχέδιο με το οποίο να πείσει τους Δικαστές ότι «εμείς είμαστε η συνέχεια του πάλαι ποτέ Ορφανοτροφείου Θηλέων Λαρίσης». Μας το περιγράφει ο ίδιος στην Έφεση που κατέθεσε στις ... και αποσπασματικά λέγει:

«Να γίνει δεκτή η παρούσα (έφεση) ως νόμιμη και βάσιμη. Να εξαφανισθεί η υπ' αρ. 4159/2008 οριστική απόφαση του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Αθηνών (και η αναγκαστικώς συνεκκαλούμενη υπ' αρ. 9169/2006 μη οριστική απόφαση του ίδιου Δικαστηρίου)... (διότι συστήσαμε ήδη, με την από 8-5-2008 απόφαση της Διαρκούς Ιεράς Συνόδου της Εκκλησίας της Ελλάδος – που δημοσιεύθηκε νόμιμα στο υπ' αρ. 1061B/9-6-2008 ΦΕΚ – Ίδρυμα με την επωνυμία «ΚΡΙΚΚΕΙΟ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟ ΟΡΦΑΝΟΤΡΟΦΕΙΟ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΛΑΡΙΣΗΣ ΚΑΙ ΤΥΡΝΑΒΟΥ», το οποίο σκοπός είναι η προστασία και ανατροφή παιδιών, κατ' αρχήν κορασιδών ανηλίκων ορφανών από τους δύο ή τον ένα γονέα... ή η εξ ολοκλήρου ανάληψη της παροχής στέγης, τροφής και όλων των αναγκών...».

«Υπό τα δεδομένα αυτά και την νομική και πραγματική μεταβολή του σκοπού του αντιδίκου (Κέντρο παιδικής Μέριμνας) το οποίο πλέον αδυνατεί να εκτελέσει το σκοπό της διαθήκης (καθώς δεν υφίσταται πλέον Ορφανοτροφείο Θηλέων Λαρίσης υπό την διεύθυνσή του)... θα πρέπει να θεωρηθεί πως υπό την έννοια «Ορφανοτροφείο Λαρίσης» εννοούνται το τότε Οικοτροφείο – Ορφανοτροφείο Λαρίσης και ήδη Ορφανοτροφείο Θηλέων Λαρίσης (που εμείς κατασκευάσαμε) και να απορριφθεί η αγωγή του αντιδίκου...».

Με απλά λόγια μας λένε: Εμείς είμαστε το Ορφανοτροφείο και εμείς πρέπει να πάρουμε το κληροδοτήμα.

Ω! Χριστέ μου. Με ψέματα και για τα αργύρια σε σταύρωσαν, τότε καθώς και τώρα, για τον ίδιο λόγο, σε σταυρώνουν καθημερινά "οι διάδοχοί σου".

Δημοσίευμα εφ. «Ελευθερία» 22-11-1990 από το «ΣΥΛΛΕΙΨΗ» ΟΙΚΟΤΡΟΦΕΙΟ

Αυτό το ορφανοτροφείο-οικοτροφείο επικαλείται ο δεσπότης Ιγνάτιος στο δικαστήριο

συνέχεια από την 1η σελίδα **ΤΟ ΘΕΙΟ ΔΡΑΜΑ**

άφησης να χαιρέται του κόσμου τ' αγαθά". **Μ. Καλλοναίος**
 "Όμως ο πόνος του Σταυρού θα ξεχασθεί, θα σβήσει, τη σκοτεινή διαδέχεται μια μέρα γαλανή, την Έγερση Σου μαρτυρούν σ' ανατολή και δύση και διαλαλούν τη δόξα Σου οι ατέρμονοι ουρανοί".
Αγ. Μεντζελίδης
 Τη Μεγάλη Εβδομάδα παρακολουθούμε στους ναούς και συμπληρώνουμε με τη σκέψη μας την αναπαράσταση του Θείου Δράματος.
 Μεταφερόμαστε με τη φαντασία μας στο λόφο του Γολγοθά και στεκόμαστε με συμπόνια μπροστά στον Εσταυρωμένο Λυτρωτή. Αν και γλύκανε τον ανθρώπινο πόνο σ' όλες τις εκδηλώσεις του, αποκάλυψε τις αιώνιες αλήθειες του ουρανού με αέρινη τη θεϊκή τους μελωδία, μετάγγισε ως αστείρευτος κρουνοῦς από το μυροδοχείο της καρδιάς Του στη λίμνη της αμαρτωλής ανθρωπότητας τα μεθυστικά αρώματα της θρησκείας της αγάπης, πότισε με

τους γλυκούς λόγους Του τις στείρες καρδιές των ανθρώπων, για να τις μεταβάλει σε πηγές ουράνιων σκιρτημάτων και αγαλλιάσεων, έλυσε τα δεσμά του προπατορικού αμαρτήματος, επανέφερε τον άνθρωπο στο δρόμο της αρετής και τον ανέβασε στην κλίμακα του ουρανού μεγαλείου, για μια πραγματικά παραδεισένια ζωή, κατάρχησε τα δεσμά της καταδυνάστευσης και της δουλεμπορίας, κήρυξε την ανθρωπινή ισότητα και την ψυχική ελευθερία, μαστίγωσε την υποκρισία και το φαρισαϊσμό, την αδικία και την εκμετάλλευση και ευαγγελίστηκε "επί γης ειρήνη", οδήγηθηκε εκεί, στο Σταυρό του μαρτυρίου, από την ανθρωπινή κακία και την επιείχυντη αχαριστία.
 Δικαιολογημένα ο μυνωδός αναφώνησε: "Ως πρόβατον επί σφαγήν ήχθησ Χριστέ Βασιλεύ και ως αμνός άκακος προσηλώθησ τω Σταυρώ, διά τας αμαρτίας ημών, φιλάνθρωπε".
 Ο Εσταυρωμένος Ιησούς, που έχουμε μπρο-

στά μας, είναι ο Μεσσίας, ο Υιός του Θεού, ο άρχοντας της ειρήνης, ο ενσάρκωτης της αγάπης, ο θεμελιωτής της ισότητας, ο παρηγορητής της θλίψης, ο σύμβουλος του αγαθού, ο γλυκυστικός Ναζωραίος, το εξηλαστήριο θύμα της ανθρωπίνης αμαρτίας, ο άσπιλος συμφιλιωτής του ανθρώπου με το Θεό, ο Σωτήρας του κόσμου.
 Ο ματωμένος Σταυρός Του είναι το πεδίο της μάχης, την οποία δίνει η κακία εναντίον της αρετής, το σκότος εναντίον του φωτός, το πνεύμα του κακού εναντίον του καλού. Ο χρόνος στον οποίο διεξάγεται η τιτανική αυτή μάχη αποτελεί το κρίσιμο σημείο μιας πνευματικής και ηθικής κοσμογονίας. Από την ήττα αυτή θα ξεπηδήσει ένας θρίαμβος, από το θάνατο μία αιώνια πνευματική ζωή, από την αφάνταστη πικρία μία απέραντη χαρά, από την πρωτοφανή αγνωμοσύνη μία αιώνια συγχώρηση, από την πολύχρονη σκλαβιά της αμαρτίας μια τελειωτική

λύτρωση.
 Τα σεπτά Πάθη και ο σταυρικός Του θάνατος, που και φέτος εορτάζει σε ανάμνηση ο ορθόδοξος χριστιανικός κόσμος, αποτελούν εκδήλωση της υπέρμετρης αγάπης Του προς το ανθρωπινό γένος, έμπρακτη εφαρμογή της θεϊκής Του διδασκαλίας, επιστέγασμα του κοσμοσωτήριου έργου Του και του ύψιστου προορισμού Του.
 Γονατιστοί μπροστά στον Τιμιο Σταυρό Του, με την καρδιά μας πλημμυρισμένη από το φως της δικής Του πίστης, αγάπης και ελπίδας, ας επικαλεστούμε τη Θεία Χάρη και τη βοήθεια Του, για να επικρατήσει και στη σημερινή παραγμένη ανθρωπότητα η ειρήνη και η δικαιοσύνη.
 Και ας ψιθυρίσουμε από τα βάθη της ψυχής μας: "Προσκυνούμεν Σου τα Πάθη, Χριστέ. Δείξον ημίν και την ένδοξόν Σου Ανάστασιν".
 Συγχώρησε, Χριστέ, τα αμαρτήματά μας και αξιώσέ μας να Σε δοξολογούμε πάντοτε με όλη την καρδιά μας.
Α.Κ.

Ομιλίες στο βιβλίο της Αποκάλυψης του Αγ. Ιωάννου του Θεολόγου από το μακαριστό γέροντα π. Αθανάσιο Μυτιληναίο.

Ερμηνεία εις την Αποκάλυψη, 1η συνέχεια από τη 8η Ομιλία που έγινε στις 7-12-1980

«Γράψον εις βιβλίον και πέμψον ταῖς ἑπτὰ ἐκκλησίαις, εις Ἐφεσον και εις Σμύρναν και εις Πέργαμον και εις Θυάτειρα και εις Σάρδεαι και εις Φιλαδέλφειαν και εις Λαοδικείαν» (1).

«Αὐτά, τά ὅποια θά ἰδῆς και θά ἀκούσῃς—λέγει ὁ Κύριος, Ἐκεῖνος ὁ Ὁποῖος ἐνεφανίσθη εἰς τόν Ἰωάννην, ὁ Ἰησοῦς Χριστός—, αὐτά ὅλα, γράψε τα εἰς βιβλίον» και στεῖλε τό βιβλίον στίς ἑπτὰ Ἐκκλησίας: τῆς Ἐφέσου, τῆς Σμύρνης, τῆς Περγάμου, τῶν Θυατείρων, τῶν Σάρδεων, τῆς Φιλαδελφείας και τῆς Λαοδικείας».

Οἱ ἑπτὰ αὐτές Ἐκκλησίες εἶναι ἱστορικές Ἐκκλησίες τῆς Μικρᾶς Ἀσίας ἢ τῆς λεγομένης «Ἀνθυπατικής Ἀσίας». Φυσικά, δέν εἶναι οἱ μόνες Ἐκκλησίες, οὔτε ἀκόμη εἶναι και οἱ μεγαλύτερες ἀπό ἐκεῖνες πού εἶχαν ἰδρυθῆ ἀπό τοῦς Ἀποστόλους, ὅπως ἡ Ἐκκλησία τῶν Ἱεροσολύμων, τῆς Ἀντιοχείας, τῆς Ρώμης ἢ τῆς Κορίνθου.

Κατ' ἀρχάς, αὐτές οἱ ἑπτὰ ἀναφερόμενες Ἐκκλησίες τῆς Μικρᾶς Ἀσίας εὐρίσκοντο εἰς τόν ὀπτικόν ὁρίζοντα τοῦ εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου, ὁ ὁποῖος εἶχε ὡς ἔδρα του τήν Ἐφεσον, ἄν και εἶχε ἐξοριθῆ εἰς τήν Πάτμον, τό νησί πού βρίσκεται περίπου ἀπέναντι ἀπό τήν Ἐφεσον—περίπου χονδρικά, πολύ χονδρικά— και οἱ ὁποῖες ἑπτὰ αὐτές Ἐκκλησίες εὐρίσκοντο ὑπό τήν πνευματικήν του ἐποπτεῖαν.

Οἱ ἑπτὰ, ὁμως, αὐτές ἱστορικές Ἐκκλησίες ἀποτελοῦν—ὅπως θά ἰδοῦμε στήν συνέχεια— ἀπλῶς πτυχᾶς ἱστορικής πραγματικότητος τῆς Μιᾶς, Ἀγίας, Καθολικῆς και Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας, και δέν ἐξαντοῦν τάς ἀνά τόν κόσμον τοπικές Ἐκκλησίας, ἀλλά διαγράφουν τήν ἱστορικήν πορείαν ἀνά τοῦς αἰῶνας τῆς Μιᾶς—ὅπως σᾶς εἶπα— Ἐκκλησίας.

«Και ἐκεῖ ἐπέστρεψα θλέπειν τήν φωνήν ἣτις ἐλάλει μετ' ἐμοῦ» (2). «Και ἐκεῖ—λέγει ὁ Εὐαγγελιστής Ἰωάννης—, γύρισα νά κοιτάξω τήν φωνήν πού μιλοῦσε μαζί μου».

Ἵστε, λοιπόν, ἡ φωνή ἦτο ὀπισθεν. Αφοῦ ἔστρεψε νά κοιτάξῃ πρὸς τά πίσω, σημαίνει ὅτι ἡ φωνή προερχόταν ἀπό πίσω. Και τό ὅτι ἐγύρισε πρὸς τά πίσω, αὐτό ἔχει σημασία, διότι ὁ ὀμιλῶν δέν ἦταν μπροστά του· ἦταν πίσω. Και γυρίζοντας, θά μπορούσε νά ἰδῆ ὄλην ἐκείνη τήν εἰκόνα τοῦ ὀμιλοῦντος, ἡ ὁποία πραγματικά θά τόν κατατρομάξῃ.

Κάνει ἐντύπωσι, ὁμως, ὅτι ὁ Εὐαγγελιστής λέγει «ἐπέστρεψα θλέπειν τήν φωνήν—ἐγύρισα νά ἰδῶ τήν φωνήν—».

Αὐτό, τό «θλέπειν», κεῖται ἀντί τοῦ «ἀκούειν». Ἀντί νά γράψῃ «ἐγύρισα

νά ἀκούσω τήν φωνήν», εἶπε «ἐγύρισα νά κοιτάξω τήν φωνήν»! Κι αὐτό, ἐπειδή ἀναφέρεται εἰς τό πρόσωπον τοῦ λαλοῦντος τήν φωνήν.

Αὐτή ἡ ἔκφρασις, «γύρισα νά ἰδῶ τή φωνή», συνέθη και εἰς τοῦς Ἰσραηλίτας, εἰς τήν ἔρημον, ὅπου ὁ Μωϋσῆς σημειώνει:

«Και πᾶς ὁ λαός ἐώρα τήν φωνήν και τὰς λαμπάδας και τήν φωνήν τῆς σάλπιγγος και τό ὄρος τό καπνίζον» (3). Δηλαδή: «Ὁλος ὁ λαός ἐβλεπε—λέγει— τό βουνό νά καπνίζῃ, ἐβλεπε τήν φωνήν τῆς σάλπιγγος, ἐβλεπε και τήν φωνήν τοῦ Θεοῦ! Φαίνεται ἡ φωνή;... Μποροῦμε νά βλέπωμε τήν φωνήν;...»

Αὐτό, ἀγαπητοί μου, φανερῶνει τήν ζωηρότητα τῆς ὀπτασίας, ὅταν μεταξὺ φωνῆς και προσώπου, ἀκοῆς και ὁράσεως, ἐπέρχεται μία σύγχυσις. Καί τοῦτο γίνεται, ἐπειδή ὑπερισχίζει ἡ ὄρασις ὡς αἰσθησις. Τότε, βεβαίως, ὁράται ἡ φωνή, θλέπεται ἡ φωνή. Εἶναι, δηλαδή, ἕνας τρόπος ἔκφρασεως, πού ζωντανεῖ πάρα πολύ τήν εἰκόνα.

«Και ἐπιστρέψας εἶδον ἑπτὰ λυχνίας χρυσᾶς» (4).

Και ὅταν ἐπέστρεψε ὁ Ἰωάννης, διά νά ἰδῇ τήν φωνήν πού ἐλάλει ὀπισθεν του, εἶδε ἑπτὰ λυχνίας πού ἦταν χρυσᾶς. «Εἶδα ἑπτὰ λυχνίες»!

Ἀλήθεια, πῶς μπορεῖ νά περιγραφῆ ἐδῶ αὐτή ἡ ὑπερκοσμία εἰκῶν;...

Ἵταν λέγῃ «λυχνίες»—τουλάχιστον, ἄν βοηθηθῶμε ἀπό τήν εἰκονογραφία— ἐννοεῖ τά κηροπήγια, πού εἶναι τοποθετημένα μέ μία διευθέτησι τέτοια, πού θά ἐπέτρεπε εἰς τόν ὀμιλοῦντα νά περικύβηται μεταξύ τῶν ἑπτὰ αὐτῶν κηροπήγιων, πού ὀνομάζονται «λυχνίες». Κηροπήγια ὑψηλά, ἐπάνω στά ὁποῖα ἦσαν στερεωμένες ἑπτὰ ἀναμμένες λαμπάδες.

Θά ἰδῆτε παρακάτω, ὅταν θά μᾶς τό περιγράψῃ ὁ Εὐαγγελιστής, γιά ποιόν λόγο ἦσαν ἔτσι οἱ ἑπτὰ αὐτές λυχνίες, διευθετημένες κατά ἕναν πολύ ὠραῖο τρόπο.

Αὐτές, οἱ ἑπτὰ χρυσᾶς λυχνίες, θυμίζου τήν ἑπτάφωτο λυχνία, πού ὑπῆρχε εἰς τόν ναόν τοῦ Σολομώντος, και ἀποτελοῦσε ἤδη σύμβολον τοῦ ναοῦ τοῦ Θεοῦ. Ἡ ἀκόμα, ἄν θέλετε, ὑπενθυμίζου Ἀυτόν τόν Θεόν ἢ τά ἑπτὰ Πνεύματα τοῦ Θεοῦ—ὅπως ἤδη ἀναφερθῆκαμε εἰς αὐτά—, πού δέν εἶναι παρά τό πλήθος τῶν χαρακτηριστικῶν και δωρεῶν και ἐνεργειῶν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, δηλαδή τοῦ Θεοῦ. Θυμίζου, ἀκόμη, ὅτι ὁ Θεός εἶναι ὁ «φῶς οἰκῶν ἀπρόσιτον»—φράσις τοῦ Ἀποστόλου Παύλου— (5)· εἶναι Ἐκεῖνος, ὁ Ὁποῖος κατοικεῖ τό φῶς· ἀλλά φῶς ἀπρόσιτον, ἀπλησίαστον.

Πάντως, ἐδῶ, ἡ ἑπτάφωτος λυχνία, ἡ καλύτερα οἱ ἑπτὰ χωριστές λυχνίες

(Διότι ἡ ἑπτάφωτος λυχνία τοῦ ναοῦ τοῦ Σολομώντος ἦτο μία· ὑπῆρχε ἕνα στέλεχος μέ ἐπί μέρους στελέχη—τά ὁποῖα κατέληγαν σέ ἑπτὰ φωτεινά σημεῖα, πού ἔκαιγαν μέ λάδι— και ἦσαν προσηρμοσμένα εἰς τό κεντρικόν στέλεχος τῆς λυχνίας· ἐνῶ, ἐδῶ, ἔχομε μεμονωμένες λυχνίες, και ὄχι στό σχῆμα τῆς ἑπτάφωτου λυχνίας) ἐδῶ, οἱ ἑπτὰ αὐτές χρυσᾶς λυχνίες συμβολίζου τῆς ἑπτὰ Ἐκκλησιῶν τῆς Μικρᾶς Ἀσίας ἢ ὀλόκληρη τήν Ἐκκλησίαν.

Σᾶς ὑπενθυμίζω ὅτι τότε ἡ Μικρά Ἀσία δέν εἶχε μόνον ἑπτὰ Ἐκκλησίες· εἶχε πολλές. Βέβαια, ὅταν λέμε «Ἐκκλησία», δέν ἐννοοῦμε ναόν, ἀλλά περιοχὴ—ὅπως θά λέγαμε «ἡ Ἐκκλησία τῆς Λαρίσης», «ἡ Ἐκκλησία τῆς Θεσσαλονίκης»· μ' αὐτή τήν ἐννοίαν «Ἐκκλησία»—, δικαιοδοσία ἐκκλησιαστική, τήν ὁποία εἶχε ὁ ἐπίσκοπος· ἢ ἀλλιῶς—ὅπως θά τό λέγαμε μέ μία σύγχρονη ἔκφρασις— «μητροπολιτική περιφέρεια». Δέν ἦσαν, λοιπόν, μόνον ἑπτὰ· ἀλλά, ἐδῶ, ὁ ἀριθμὸς «ἑπτὰ», μέ τήν ἱερότητα του, ἐρχεται νά δώσῃ τήν πληρότητα τῆς Μιᾶς, Ἀγίας, Καθολικῆς και Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας. Ταυτοχρόνως, ὁμως—σᾶς εἶπα—, οἱ ἑπτὰ αὐτές Ἐκκλησίες εἶναι και ἱστορικές Ἐκκλησίες· δέν εἶναι, δηλαδή, φανταστικές· εἶναι πραγματικές.

Βεβαίως, οἱ προφητεῖες, πού θά ἐξαγγελθοῦν γιά τῆς ἑπτὰ αὐτές Ἐκκλησίες, ἀναφέρονται στήν κάθε μιὰ κατά ἱστορικόν τρόπον και ταυτοχρόνως ἀποτελοῦν προφητεῖα γιά τήν Ἐκκλησία μέσα στήν ἱστορία.

Αὐτό εἶναι τό καταπληκτικό, τό ὁποῖο συναντοῦμε και σέ ὅλες σχεδόν τῆς προφητεῖες τῆς Παλαιᾶς και Καινῆς Διαθήκης· τό ὅτι, δηλαδή, ἐνῶ ὀπισδοῦσε ἡ προφητεία ἀποβλέπει, ἀπευθύνεται σ' ἕναν ἱστορικόν κορμόν, σ' ἕνα ἱστορικόν πλαίσιο, ταυτοχρόνως ὁμως ξεπερνᾶ τόν ἱστορικόν κορμόν και πηγαίνει στό βάθος τῆς ἱστορίας, γιά νά μιλήσῃ γιά κάτι τό γενικότερο ἢ ἀκόμη κάτι τό συγκεκριμένο, ἀναλόγως πῶς ἡ προφητεία ἐξυπηρετεῖται.

Ἵτσι, οἱ ἑπτὰ χρυσᾶς λυχνίες, ὅπως σᾶς εἶπα, εἶναι οἱ ἑπτὰ Ἐκκλησίες τῆς Μικρᾶς Ἀσίας ἢ τῆς Μιᾶς μόνης Ἐκκλησίας.

«Και ἐν μέσῳ τῶν ἑπτὰ λυχνιῶν ὁμοιον υἱῶ ἀνθρώπου» (6).

«Κοίταξα και εἶδα κάποιον, ὁ ὁποῖος ἦταν σάν ἄνθρωπος· ὁμοιος μέ υἱόν ἀνθρώπου». «Υἱός ἀνθρώπου» θά πῆ «ἄνθρωπος».

Ἵταν, ὁμως, λέγῃ «ὁμοιος», ἐννοεῖ ὅτι ἔμοιαζε μέ ἄνθρωπο. Συνεπῶς, ἦταν κάποιον ὄν πού δέν θά μπορού-

σαμε νά ποῦμε μέ σιγουριά ὅτι ἦταν ἀπλῶς ἄνθρωπος. Ἄνθρωπος ἦτο· ἀλλά... Κάτι τό υπερφυσικόν εἶχε αὐτός ὁ «ἄνθρωπος».

Ποῦ τόν εἶδε;

Τόν εἶδε «ἐν μέσῳ τῶν ἑπτὰ λυχνιῶν»· ἀνάμεσα. Συνεπῶς, πῶς ἦταν διευθετημένες οἱ λυχνίες; Παρακάτω, θά μᾶς πῆ ὅτι ὁ «ὁμοιος υἱῶ ἀνθρώπου» περιπατεῖ «ἐν μέσῳ τῶν λυχνιῶν».

Ἵπῆρχε—ὅπως σᾶς εἶπα— μία τέτοια διευθέτησις τῶν λυχνιῶν, ὥστε ὁ «ὁμοιος υἱῶ ἀνθρώπου» νά μπορῆ νά κινεῖται δυναμικά μεταξύ τῶν ἑπτὰ αὐτῶν λυχνιῶν και ὄχι ἀπλῶς μόνον νά στέκεται.

Ἐδῶ, ἔχομε τήν εἰκόνα τοῦ Μεσίου ὡς «υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου»—γι' αὐτό εἶπε «ὁμοιος υἱῶ ἀνθρώπου»—, ἡ ὁποία ἐλήφθη ἐκ τοῦ Δανιὴλ (7). Καί τοῦτο, ἀφ' ἐνός μὲν διά τήν πραγματικὴν τῆς προφητείας τοῦ Δανιὴλ, ἀφ' ἐτέρου δέ διά τήν ταυτότητα τοῦ προσώπου τοῦ Μεσίου.

Τά Εὐαγγέλια ἐμφανίζου τόν Μεσσίαν ἤδη ἄνθρωπον· ἐκατό τοῖς ἐκατό ἄνθρωπον! Θά μᾶς πῆ σαφῶς ὁ εὐαγγελιστής Ἰωάννης ὅτι «ὁ Λόγος σὰρξ ἐγένετο και ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν» (8). Ὁ Λόγος ἔγινε ἄνθρωπος· και μάλιστα δέν λέγει «ἄνθρωπος», ἀλλά λέγει «σὰρξ»! Δέν εἶναι τῆς ὥρας νά σᾶς πῶ τό γιατί, παρά μόνον τοῦτο:

Ἵ εὐαγγελιστής Ἰωάννης θέλει νά τονίσῃ ἰδιαίτερως τήν ἀνθρωπίνην φύσι τοῦ Χριστοῦ, τονίζοντας ταυτοχρόνως και τήν θείαν φύσιν Του, και λέγει ὅτι εἶναι ὁ Λόγος, ὁ Ὁποῖος ἦτο πρὸς τόν Πατέρα—πάντοτε ὑπῆρχε!— και ὅτι ἡ ἀρχὴ τῶν ὄντων ὑπάρχει εἰς τόν Υἱόν· ὅτι ὁ Υἱός ὑπῆρχε, ὅταν ἔγινε ἡ ἀρχὴ τῆς Δημιουργίας, ὁρατῆς και ἀόρατου.

Τώρα, ἀφοῦ δείχνει τόν Θεόν Λόγον μέσα στήν ἀπειρότητα και αἰωνιότητα, λέγοντας ὅτι αὐτός ὁ Θεός Λόγος εἶναι ὁμοούσιος μέ τόν Πατέρα, ταυτοχρόνως δείχνει και τήν ἀνθρωπίνην Του φύσι.

Γιά νά μή πλανηθῆ, ὁμως, ὁ ἀναγνώστης και πῆ ὅτι ἡ ἀνθρωπίνην φύσις τοῦ Ἰησοῦ μπορεῖ νά ἦταν φαινομενική—νά ἦταν δέν ξέρω πῶς· σάν κάτι, πού νά ἔμοιαζε μέ ἄνθρωπο— και νά μὴν θεωρηθῆ ὅτι ὑπάρχει ἀπλῶς μία εἰκόνα, μία φαντασία, ἕνα κάτι, λέγει ἐδῶ ὁ Εὐαγγελιστής: «Ὁ Λόγος σὰρξ ἐγένετο—Ὁ Λόγος ἔγινε σὰρκα—»! Δέν λέγει «σῶμα», δέν λέγει «ἄνθρωπος»· λέγει «σὰρκα»! Και χρησιμοποιεῖ αὐτήν τήν λέξι, γιά νά δείξῃ τήν ὠμὴν πραγματικὴ Ἐνανθρώπησι τοῦ Θεοῦ Ἰησοῦ!

Ἵτσι, ἐνῶ στά Εὐαγγέλια ἐμφανίζεται ὁ ἄνθρωπος Ἰησοῦς—πού ἔφαγε, ἦπιε, περπάτησε, μίλησε, κοιμήθηκε,

+ π. Αθ. Μυτιληναίος

κουράστηκε, δίψασε, πόνεσε, σταυρώθηκε, ἔρρευσε τό αἷμα Του· ἐκατό τοῖς ἐκατό ἄνθρωπος!—, εἰς τό βιβλίον τῆς Αποκαλύψεως ἐξάφεται και ἀναδεικνύεται ὁ ἐνανθρωπήσας Λόγος ὡς ὑπερκείμενος τοῦ χρόνου και τῆς ἱστορίας.

Γι' αὐτόν τόν λόγο, ἐπειδή ὁ Χριστός εἶναι μέν ἄνθρωπος, ταυτοχρόνως ὁμως και Θεός, εἶναι κάτι πού...—πῶς νά τό ποῦμε;— αὐτό πού θά λέγαμε «Θεάνθρωπος».

Και ἡ Θεανθρωπίνην φύσις φαίνεται και ἀπό τίς δύο ὄψεις. Ἐδῶ, ἐπάνω εἰς τήν γῆν, ἐφαίνεται μόνον ἡ ἀνθρωπίνην φύσις και ὄχι ἡ θεία· ἡ θεία περιεκρύπτετο. Ἐκεῖνο τό «ἐαυτὸν ἐκένωσε μορφὴν δούλου λαθῶν» (9)—και «δοῦλος» εἶναι ὁ ἄνθρωπος γενικά— δέν φανερῶνει ὅτι ἐκενώθη ἀπό τήν θεία Του δόξα, διότι δέν εἶναι δυνατόν αὐτό ποτέ νά γίνη, ἀλλ' ὅτι ἀπλῶς αὐτὴ περιεκρύβη.

Γι' αὐτό, ἡ ἐορτὴ τῶν Χριστουγέννων, πού θά γιορτάσουμε αὐτές τίς ἡμέρες, δέν εἶναι παρά ἡ ἐορτὴ τῆς Κενώσεως τοῦ Λόγου. Βλέπετε, δέν ἐμφανίζεται μέ καμμία δόξα. Βεβαίως, ὑπάρχου σημεῖα και στοιχεῖα μαρτυροῦντα τήν θείαν δόξαν—ὅπως εἶναι οἱ ἄγγελοι πού ὕμνου ἰσὺν τόν οὐρανόν, ὅπως τό ἀστέρι πού ὄδηγε τοῦς μάγους—. Παρά ταῦτα, ὁ Ἰησοῦς εἶναι ἕνα νήπιον φυσικόν πέρα γιά πέρα· πέρα γιά πέρα! πού ἐγεννήθη ἀπό μιὰν γυναῖκα, τήν ὑπεραγίαν Θεοτόκον. Περικρύπτεται, λοιπόν, ἡ θεία δόξα.

Ἐκεί, ὁμως, πού ἐσταυρώθη και ἀνεστήθη, δέν περικρύπτεται πλέον, ἀλλά εἶναι ὁ ὑπερκείμενος τῆς ἱστορίας Ἰησοῦς. Εἶναι Ἐκεῖνος, ὁ Ὁποῖος ἐνεφανίσθη εἰς τόν πορευόμενον πρὸς Δαμασκόν Παῦλον, και ἦταν λαμπρότερος τοῦ μεσημεριατικοῦ ἡλίου, ὅταν ὁ Παῦλος εἰσῆρχετο εἰς τήν πόλιν. Και ὁ Παῦλος τόν ἦκουσε ὀμιλοῦντα και ἐτυφλώθη και ἐπίστευσε και ἔγινε ἐκεῖνος πού ἔγινε ὁ Παῦλος! Ἐκεῖ, ὁ Ἰησοῦς, εἶναι ὁ ὑπερκείμενος τῆς ἱστορίας. Ἵτσι ἐμφανίζεται τώρα και στήν Αποκάλυψιν.

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

(Υποσημειώσεις)

1 Απ. 1.11
2 Απ. 1.12
3 Ἐξ. 20.18
4 Απ. 1.12

5 1 Τιμ. 6.16

6 Απ. α' 13

7 Δαν. 7.13

8 1ω. 1.14

9 Φιλ. 2.7

ΟΡΘΟΔΟΞΗ ΔΟΓΜΑΤΙΚΗ 39^ο

Η εφημερίδα μας σε συνέχειες θα δημοσιεύει την «Ορθόδοξη Δογματική» προς εδραίωση της Ορθόδοξης Πιστεύας μας

Α' ΘΕΟΛΟΓΙΑ - (ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΟ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΟ)

Ολόκληρο το Μυστήριον του Θεοῦ, κατά τήν Πατερικήν παράδοσι, εκφράζεται με τοῦς Ὅρους: **Ουσία ἢ Φύσις, Πρόσωπον ἢ Υπόστασις, Ἐνέργεια ἢ Ἐνεργεῖες.**

Οἱ Ὅροι Ουσία και Φύσις ἔχου τήν αὐτή και ἴδια ἐννοία και δηλώνου τήν ὑπαρξή, ὅτι ὑπάρχει. Δηλαδή, αὐτό τό ὁποῖον ὑπάρχει ἀληθῶς μέσα σε ἕνα πράγμα, αὐτό τό ὁποῖον προσδιορίζει ἀπολύτως ἕνα ὄν (= ὑπαρξή). Ἡ ἐννοία τῶν ὄρων τούτων δέν καθορίζεται επακριβῶς. Ἡ Ουσία ἢ Φύσις ἀναφερομένη στον Θεόν, ἀναφέρεται στον Θεόν **ΤΡΙΑΔΙΚΩΣ**, δηλαδή **στην ἐνότητα του Θεοῦ**. Εἶναι αὐτό τό ὁποῖον ταυτίζεται προς **εαυτόν, τό κοινόν, τό ἀμετάβλητον, τό ἀναλλοιώτον.**

Οἱ Ὅροι **Πρόσωπον ἢ Υπόστασις** εἶναι ταυτόσημοι. Τό Πρόσωπον ἔχει ὑπαρκτική σημασία. Εἶναι **υπόστασις**. Ἐν ὅσον **Ουσία και πρόσωπον**, βασικά, σημαίνου τό ἴδιο. Ἐχου ὑπαρκτική

σημασία με τήν προτεραιότητα τῆς **ΟΥΣΙΑΣ**. Ὑπάρχει Ουσία ἀπρόσωπος, (πέτρα, φυτόν, ζῶον, υγρά κλπ.). Δέν ὑπάρχει ὁμως Πρόσωπον ἀνούσιον. Ὅπου ὑπάρχει Πρόσωπον, ποτέ δέν ὑπάρχει ἀνευ φύσεως. Ὅποιος εἶναι Πρόσωπον ἔχει Φύσις. Πρόσωπο και Φύσις ὁμοῦ ὑπάρχει μόνον στον Θεόν και στον ἄνθρωπο, στους Ἁγγέλους, τήν Θεία, και ἀνθρώπινη φύσις. Ἡ Φύσις εἶναι τό κοινόν. Τό Πρόσωπον εἶναι τό διακρίνον. Φύσις δημαίνει, ὅτι ὅλοι ἔχου τῆς ἴδιες καταβολές, (σῶμα και πνεῦμα), τα ἴδια πράγματα. Δηλαδή Φύσις σημαίνει και ἐννοεῖ ποσότητα. Πρόσωπον σημαίνει αὐτό τό ὁποῖον δημιουργοῦμε, ἀπό αὐτό τό ὁποῖον εὐρίσκουμε. Βρίσκομε τήν ὕλη (= λάσπη) π.κ. και δημιουργοῦμε ἕνα τούβλο. Τιοιουτρόπως βρίσκομε τήν ἀνθρώπινη φύσιν μας και τήν δημιουργοῦμε ἢ καλή ἢ κακή, ἢ ἕναν εγκληματία, ἢ ἕναν Ἅγιο, ὁπότε δώσαμε σ' αὐτήν Πρόσωπο. Ἵτσι ἀπό ὅ,τι

δημιουργεῖς ἀπό ἐκεῖνο πού βρίσκεις, δεικνύεις τί πρόσωπον εἶσαι. Δηλαδή τό Πρόσωπον σημαίνει και ἐννοεῖ ποιότητα.

Ὅπου ὑπάρχει μάζα (= ἄγκος) ὑπάρχει φύσις, ὅπου ὑπάρχει διάκρισις στήν μάζα, αὐτό τό ὁποῖον διακρίνεται εἶναι τό Πρόσωπον και ἀπό αὐτό πού ἐνοσφάκεται δεικνύει τί Πρόσωπον εἶναι. Ὅλοι οἱ ἄνθρωποι λαμβάνου τήν ἴδια φύσιν και τήν δημιουργοῦν ἀναλόγως σε Πρόσωπον ἁγίου ἢ κακοῦ... Αὐτός ὁ ὁποῖος πραγματώνει τήν ἀλήθεια στή ζωή του, γίνεται περισσότερο τέλειον Πρόσωπον, ὅπως ὁ Θεός, γίνεται Ἀλήθεια, ἀντιθέτως γίνεται κακός, ψεύδος. Τό Πρόσωπον εἶναι αὐτό πού δημιουργεῖ και διαμορφώνει τήν φύσι. Ἐνα πρόσωπο ἔχει φυσικά γνωρίσματα, και προσωπικά ἰδιώματα, τα ὁποῖα εἶναι ἐπικτήτα (= ἀποκτώνται). Και καθ' ὅσον περισσότερο προσωπικά ἰδιώματα ἔχει κάποιος, τόσο γίνεται προσωπικότητα. Ἐνῶ ὅσον

περισσότερα φυσικά γνωρίσματα ἔχει κάποιος, τόσο εἶναι και γίνεται μάζα. Ἡ σοφία π.κ. εἶναι φυσικό ἰδιώμα (= γνώρισμα), ἐνῶ ἡ ἀπόκτησις τῆς σοφίας εἶναι προσωπικόν ἰδιώμα.

Πρόσωπο στον Θεόν και τον ἄνθρωπο εἶναι αὐτό τό ὁποῖον ἐξέρχεται ἀπό τον εαυτό του. Ὅσον τό ἀνθρώπινο πρόσωπο δέν ὑπόκειται στους φυσικούς νόμους, τὰ φυσικά ἰδιώματα, τόσο ἐξέρχεται ἀπό τον εαυτό του, και ἀντιθέτως, ὅσον ὑπόκειται, τόσο κλείεται στον εαυτόν του, γίνεται μάζα. Πρόσωπον εἶναι τό μη φερόμενον ὑπό τῆς φύσεως ἀκουσίως και ἀσυνειδήτως, ἀλλά τό κατευθύνον και δημιουργόν αὐτήν. Ὅ,τι ταυτίζεται προς εαυτόν (ἐγωιστικόν), εἶναι Φύσις, ὅ,τι χάνεται και ἐξέρχεται (το θυσιαζόμενο), αὐτό εἶναι Πρόσωπον. Ὅσον ἐξέρχεται ἐκ τῆς φύσεως του τόσο θυσιάζεται τό Πρόσωπον (= Χριστός).

[ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ]

συνέχεια από την 1η σελίδα

Η κατατόμιση των πολυτέκνων και μάλιστα όσων έχουν μεγαλύτερο αριθμό προστατευμένων τέκνων θα γίνει αντιληπτή το επόμενο έτος, 2014, αφού τότε θα υποβληθεί η φορολογική δήλωση για τα εισοδήματα του έτους 2013 και θα φορολογηθούν βάσει των διατάξεων του Ν. 41722013 με την κατάργηση του αφορολόγητου των τέκνων. Δείτε τι θα συμβεί με τους πολυτέκνους το 2014:

α) πολύτεκνος με 4 ανήλικα τέκνα για εισόδημα 26.000 ευρώ, εφέτος θα πληρώσει φόρο 2.680 ευρώ, ενώ το έτος 2014 για το ίδιο εισόδημα θα πληρώσει 4.220 ευρώ, δηλ. 1.540 ευρώ επί πλέον, σύν 520 ευρώ για εισφορά αλληλεγγύης (2%)ίσον 4.740!!

β) πολύτεκνος με 5 ανήλικα τέκνα για το ίδιο εισόδημα, εφέτος θα πληρώσει φόρο 2.000 ευρώ, ενώ το έτος 2014 για το ίδιο εισόδημα θα πληρώσει 4.220 ευρώ, δηλ. 2.220 ευρώ επί πλέον, σύν 520 ευρώ για εισφορά αλληλεγγύης (2%)ίσον 4.740!!

γ) πολύτεκνος με 7 ανήλικα τέκνα για το ίδιο εισόδημα, εφέτος θα πληρώσει φόρο 1.500 ευρώ, ενώ το έτος 2014 για το ίδιο εισόδημα θα πληρώσει 4.220 ευρώ, δηλ. 2.720 ευρώ επί πλέον, σύν 520 ευρώ για εισφορά αλληλεγγύης (2%)ίσον 4.740!!

δ) πολύτεκνος με 8 ανήλικα τέκνα για εισόδημα 27.000 ευρώ, εφέτος δεν θα πληρώσει φόρο, ενώ το έτος 2014 για το ίδιο εισόδημα θα πληρώσει 4.640 ευρώ, δηλ. 4.640 ευρώ επί πλέον, σύν 540 ευρώ για εισφορά αλληλεγγύης (2%)ίσον 5.180!!

ε) πολύτεκνος με 9 ανήλικα τέκνα για εισόδημα 30.000 ευρώ, εφέτος δεν θα πληρώσει φόρο, ενώ το έτος 2014 για το ίδιο εισόδημα θα πληρώσει 6.200 ευρώ, δηλ. 6.200 ευρώ επί πλέον, σύν 600 ευρώ για εισφορά αλληλεγγύης (2%)ίσον 6.820!!!! Χωρίς να υπολογίζεται το χαράτσι της ΔΕΗ και οι φόροι επί των ακινήτων.

Αυτό είναι το «δικαίο φορολογικό σύστημα», που επαγγέλονται οι αναλαβόντες τον ρόλο του Ηρώδη νέοι σφαγείς των πολυτέκνων!!

Βέβαια θα μεθοδεύσουν, εφ' όσον θα ευρίσκονται στην εξουσία, ώστε οι φορολογικές δηλώσεις το 2014 να υποβληθούν μετά τις ευρωεκλογές, δηλ. μετά τον Μάιο, για να μην αντιληφθούν οι πολύτεκνοι την σφαγή τους!!

Τέτοιου είδους φορολογική πολιτική με τέτοιο αντιοικογενειακό, αντιδημογραφικό και

γεγονός ότι **το 1971 με πληθυσμό 8.784.732 κατοίκους, τα παιδιά (ηλικίας έως 14 ετών) υπερτερούσαν των ηλικιωμένων (άνω των 65 ετών) κατά 1.286.846, ενώ σήμερα υπερτερούν οι ηλικιωμένοι των παιδιών κατά 518.027!!**

Ας δούμε, όμως, ποιά ήταν η φορολογική πολιτική τότε.

Το 1971 με τα επίσημα στοιχεία της Εθνικής Στατιστικής Υπηρεσίας είχαμε 141.126 γεννήσεις, ενώ οι θάνατοι ήταν μόλις 73.819, δηλ. οι γεννήσεις ήταν διπλάσιες από τους θανάτους. Την εποχή εκείνη ο μισθός ενός ιδιωτικού υπαλλήλου με 11 χρόνια υπηρεσίας ήταν 3.510 δραχμές και με 20 χρόνια 4.320 (Υ.Α. 490133013της 77-9-1971). Στά (idia επίπεδα ήταν και οι μισθοί

των δημοσίων υπαλλήλων, αφού ο μισθός ενός υπαλλήλου με τον 6ο βαθμό (οι βαθμοί τότε άρχιζαν από τον 13ο και έφθαναν μέχρι τον ανώτατο που ήταν ο 1ος) ήταν 3.500 δραχμές και με τον 5ο βαθμό 4.000 δραχμές, με τον 2ο βαθμό 6.000 δραχμές και με τον 1ο βαθμό 10.000 δραχμές (Α.Ν. 2741968).

Τότε με το Ν.Δ. 10771971, που ανεφέρτετο στην φορολογία εισοδήματος, εθεοπίζοντο μεγάλες εκπτώσεις ιδίως γι' αυτούς, οι οποίοι είχαν πάνω από τέσσερα τέκνα. Με το άρθρο 1 του εν λόγω Ν.Δ. καθοριζότο ότι το εισόδημα από μισθωτές υπηρεσίες, για τον καθορισμό του φόρου εισοδήματος, εμειώνετο κατά 30%, με ανώτατο όριο 25.000 δραχμές και το εξ ελευθερίων επαγγέλματων κατά 25%, με ανώτατο όριο 12.500 δραχμές. Στην συνέχεια με το άρθρο 4 ορίζετο ότι: «**Εκ του συνολικού εισοδήματος του φορολογουμένου εκπίπεται επίσης ποσόν δέκα πέντε χιλιάδων (15.000) δραχμών διά την σύζυγον, διά δε τα τέκνα ποσόν 7.000 δραχμών διά το πρώτον, 10.000 δραχμών διά το δεύτερον, 20.000 δραχμών διά το τρίτον, 30.000 δραχμών δι' έκαστον πέραν του τρίτου.**».

Ακολουθώς με το άρθρο 5 ορίζετο ότι το εισόδημα, που απέμενε μετά από τις παραπάνω εκπτώσεις εφορολογείτο με την ακόλουθο κλίμακα: για τις 5.000 δραχμές φόρος 100 δραχμές, για τις 10.000 φόρος 250, για τις 15.000 φόρος 450, για τις 20.000 φόρος 700, για τις 30.000 φόρος 1.300, για τις 40.000 φόρος 2.000, για τις 50.000 φόρος 2.800 δραχμές κλπ.

Έτσι ένας πολύτεκνος με 4 παιδιά από το εισόδημά του εξέπιπτε συνολικώς 82.000 δραχ-

μές (15.000 σύν 7.000 σύν 10.000 σύν 20.000 σύν 30.000) και επί πλέον 30%, με ανώτατο όριο 25.000 δραχμές εκ του συνολικού εισοδήματος του από μισθωτές υπηρεσίες ή 25% εκ του εξ ελευθερίων επαγγέλματων, με ανώτατο όριο 12.500 δραχμές. Δηλ. και εάν ακόμη είχε τον 2ο βαθμό του δημοσίου υπαλλήλου με 6.000 δραχμές μηνιαίο μισθό, δηλ. ετησίως Χ 14 ίσον **84.000 δραχμές, ο πολύτεκνος με τέσσερα τέκνα ουδεμία απολύτως δραχμή θα επλήρωνε ως φόρο εισοδήματος. Ακόμη και με ετήσιο εισόδημα 100.000 δραχμών ουδεμία δραχμή θα επλήρωνε για φόρο εισοδήματος, αφού θα εξέπιπτε συνολικώς 107.000 δραχμές (25.000 το 30% σύν 82.000).** Είναι χαρακτηριστικό ακόμη ότι απηλλάσσοντο του φόρου και οι τόκοι των καταθέσεων, από δε το ακαθάριστον εισόδημα εκ γεωργικών επιχειρήσεων απηλλάσσετο του φόρου ποσόν 50.000 δραχμών ετησίως. Ειδικώς για τους ασχολουμένους προσωπικώς ή

διά των μελών της οικογενείας τους κατά κύριον επάγγελμα με τις γεωργικές επιχειρήσεις το απαλλασσόμενο ποσό του φόρου ανήρχετο σε 140.000 δραχμές!!! **Δηλ. τότε ένας πολύτεκνος αγρότης με 4 τέκνα για εισόδημα 232.000 δεν πλήρωνε φόρο εισοδήματος!!!**

Σύγκριση με το σήμερα δεν υπάρχει. Η υπαίθρος χώρα ερημώνει και στις αγροτικές περιοχές οι θάνατοι είναι διπλάσιοι από τις γεννήσεις.

Την Κυριακή του Πάσχα δημοσιεύθηκε έρευνα της Κάπα Research για λογαριασμό της εφημερίδας «Το Βήμα της Κυριακής», στην οποία, κατά το δημοσίευμα, «**Η οικογένεια, σύμφωνα με τα στοιχεία της έρευνας, είναι ο μοναδικός θεσμός στον οποίο στρέφονται οι Έλληνες όταν αντιμετωπίζουν κάποιο σοβαρό πρόβλημα και χρειάζονται βοήθεια σε ποσοστό 72,2%.**». Κατά την έρευνα: «**Οικογένεια σημαίνει: υποστήριξη και αλληλεγγυη για το 75,3% των ερωτωμένων, αγάπη (66,1%), ευτυχία (42,6%) και ασφάλεια (42,3%).**».

Φαίνεται ότι ύστερα από τέσσερες σχεδόν δεκαετίες, κατά τις οποίες ο θεσμός της οικογενείας εδέχετο τα πυρά όλων εκείνων, που παριστάνουν τους δήθεν προσοδευτικούς, οι Έλληνες ξαναγυρίζουμε, την ώρα της οικονομικής κρίσεως, στις ρίζες μας, στην Οικογένεια. Το ερώτημα, όμως, που τίθεται αμελιτικό είναι: πόσο ακόμη θ' αντέξει η Ελληνική Οικογένεια; **Παλιότερα τις δυσκολίες και μάλιστα τις οικονομικές τις διευμοιράζοντο οι γονείς, τα παιδιά, οι θείοι, οι θείες, τα εξαδέλφια. Υπήρχε ένας κόσμος ολόκληρος της στενότερης και ευρύτερης οικογενείας, που πρόσφερε την βοήθεια του, όταν κάποιος βρισκόταν σε δύσκολη θέση. Σήμερα, όμως, ο κόσμος αυτός έχει σμικρύνει, αφού τα παιδιά είναι είδος υπό εξαφάνιση, όπως και τα εξαδέλφια. Σε λίγα χρόνια ακόμη η κατάσταση θα λάβει δραματικές διαστάσεις, δεδομένου ότι θα κυριαρχούν τα μοναχοπαιδιά, αφού οι Ελληνικές οικογένειες μένουν στο ένα παιδί και ο δείκτης γεννητικότητας, για τις Ελληνίδες είναι κάτω της μονάδος. Μέσα σ' αυτή την κατάσταση με ποιούς θα μοιρασθούν τα μοναχοπαιδιά τις δυσκολίες και μάλιστα τις οικονομικές; Μοιραίως μόνα τους, αφού δεν θα υπάρχουν**

αδέλφια. Μου έλεγε ένας φίλος δημόσιος υπάλληλος, ο οποίος είχε τρία παιδιά: «πρόεδρε, ξέρεις γιατί έκανα και το τρίτο παιδί»; Γιατί τον ρώτησα: και η απάντησή του: «ήθελα, όταν μεγαλώσουν και δημιουργήσουν οικογένειες, να έχουν να λένε ότι έχουν να πάνε σε κάποιον αδελφό τους»!!! Δείγμα της αλληλεγγύης, της αγάπης, της ευτυχίας και της αγάπης, που έδειξε και η έρευνα.

Μέσα σ' αυτή την οικονομική κρίση η Κυβέρνηση αντί να θωρακίζει την οικογένεια, το κύτταρο αυτό της κοινωνίας, πράττει το ακριβώς αντίθετο. Με τα φορολογικά νομοσχέδια του υπουργείου Οικονομικών εννοεί σκανδαλωδώς τους αγάμους και τους ατέκνους και πλήττει ανελέητα τις οικογένειες με τα παιδιά και μάλιστα τις πολύτεκνες οικογένειες, φορολογώντας αυτές αγριώς, θεωρώντας ότι τα παιδιά αποτελούν τεκμήριο πλουτισμού. Το μόνο, που δεν έχει πράξει, είναι η επιβολή ειδικού φόρου για τα παιδιά σε όσους είναι πολύτεκνοι και όσους βέβαια έχουν τρία παιδιά!!! Όλα αυτά γίνονται όταν ο εφιάλτης της υπογεννητικότητας οδηγεί τον Ελληνισμό στο τέλος της ιστορίας του και η Ελλάς από πλευράς γεννήσεων ευρίσκεται στην 199η θέση επί συνόλου 220 χωρών (Καθημερινή 7-3-2013) Είναι δυνατόν να επιβιώσει μία χώρα όταν ο δείκτης γονιμότητας είναι κάτω από το ένα και για την ομαλή αναπαραγωγή ενός Έθνους πρέπει να είναι πάνω από 2,1 και όταν τα παιδιά ηλικίας μέχρι 14 ετών δεν υπερβαίνουν το 14%; Συγχρόνως δε συντελείται μία πληθυσμιακή αλλοίωση της συνθέσεως του πληθυσμού, με την ανεξέλεγκτη είσοδο χιλιάδων λαθρομεταναστών, η οποία συνεχίζεται χωρίς αναστολή και ουδείς γνωρίζει πόσοι είναι όλοι αυτοί, που διαμένουν στην Ελλάδα. Όλα αυτά βέβαια αφήνουν αδιαφόρους τους κυβερνώντες, που προσπαθούν να βολέψουν το σήμερα και το αύριο το αφήνουν για όσους επιζήσουν και οι οποίοι θ' αποτελούν πλέον μία μειοψηφία και μάλιστα γερόντων. Φαίνεται ότι η ρήση του κ. πρωθυπουργού: «δεν βλέπετε ότι η Ελλάδα δεν γεννάει αλλά γερνάει» έχει τεθεί στο περιθώριο.

Ούτε μπορούν να επικαλούνται την «τρίαινα», ότι δηλ. ζητεί την κατάργηση των αφορολόγητων ποσών για τα παιδιά (εάν βεβαίως το ζήτησε), διότι είχαν χρέος ν' αντιτάξουν και ν' απαντήσουν ότι ουδαμού στην Ευρώπη φορολογείται ο έχων 4,5,6,7 κλπ., για το ίδιο εισόδημα, όπως ο άγαμος και ως εκ τούτου δεν μπορούν να δεχθούν τέτοια μέτρα.

Με την θλιβερή αυτή κατάσταση, που δεν διαφαίνεται ελπίδα ανατροπής, αλήθεια σε ποιά οικογένεια θ' αναζητήσουμε στήριγμα; Στην οικογένεια με τα ανύπαρκτα παιδιά ή στην οικογένεια με τα μοναχοπαιδιά;

Έτσι στην καταρρέουσα δημογραφικώς Ελλάδα το μόνο που ενδιαφέρει τους θύοντες του υπουργείου Οικονομικών είναι να υπογράψουν την ληξιαρχική πράξη θανάτου αυτής της χώρας, πριν ακόμη έλθει η ώρα της.

Είναι αδιανόητο επί της δικτατορίας οι πολύτεκνοι να είχαν τα παραπάνω αφορολόγητα ποσά και σήμερα επί της υποτιθέμενης δημοκρατίας οι πολύτεκνοι να κατατομούνται φορολογικώς. Και αυτή λέγεται Κυβέρνηση που υποτίθεται, κατά τις δηλώσεις τους, αγωνίζεται για την σωτηρία της Πατρίδος!! Έχει εκλείψει κάθε ίχνος εντροπής. Αντιμετωπίζεται ο πολύτεκνος όχι απλώς ως ο άγαμος, αλλά πολύ χειρότερα.

Η μόνη ελπίδα είναι η επιστροφή στις ρίζες μας να ξαναβρούμε την πίστη στον Θεό, να γυρίσουμε στην οικογένεια και στις αξίες μας και ν' ανατρέψουμε αυτή την εφιαλτική κατάσταση. Δεν μας έλειψε η ελπίδα.

του Βασιλή Θεοτοκάτου
Προέδρου της Ανωτάτης
Συνομοσπονδίας
Πολυτέκνων Ελλάδος

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Φέρεται εις γνώση των ορθοδόξων χριστιανών ότι οι εκδόσεις «**Ορθόδοξος Κυψέλη**» και ο **Κεντρικός Σύλλογος Πολυτέκνων Γονέων Ν. Θεσσαλονίκης «Οί Άγιοι Πάντες**», διοργανώνουν πνευματική εκδήλωση μνήμης προς τιμή του μακαριστού Γέροντος Φιλόθεου Ζερβάκου, στις **11 Μαΐου 2014 και ώρα 5 μ.μ.** στην αίθουσα τελετών του Αρχιεπιστολείου Παντισημίου Θεσσαλονίκης.

Χαιρετισμό θα απευθύνουν:

α) ο Αρχιμανδρίτης π. **Χρυσόστομος Πήχος**, Ηγούμενος Ιεράς Μονής Λογοβάρδας Πάρου, Θεσσαλονίκης
β) ο Αρχιμανδρίτης π. **Γερβάσιος Ραπτόπουλος**, Ιεροκήρυξ και πνευματικός πατήρ της Ορθόδοξης Χριστιανικής Αδελφότητας «**ΟΣΙΑ ΞΕΝΗ**» Θεσσαλονίκης και
γ) ο κ. **Ερωτόκριτος Θεοτοκάτος**, Πρόεδρος του Συλλόγου Πολυτέκνων Ν. Θεσσαλονίκης «**Οί Άγιοι Πάντες**».

Ομιλήτες θα είναι:

1) Ο ιδρυτής των εκδόσεων «**Ορθόδοξος Κυψέλη**» **Στυλιανός Ν. Κεμεντζετζίδης** με θέμα: «**Γενικά για την οσιακή προσωπικότητα του Γέροντος Φιλόθεου Ζερβάκου**».

2) Ο Πρωτοπρεσβύτερος π. **Θεόδωρος Ζήσης**, Ομότιμος Καθηγητής της Θεολογικής Σχολής Θεσσαλονίκης με θέμα: «**Ο Γέροντας Φιλόθεος Ζερβάκος ως αγωνιστής και ομολογητής της Ορθοδοξίας**».

3) Ο Πρωτοπρεσβύτερος π. **Γεώργιος Δ. Μεταλληνός**, Ομότιμος Καθηγητής της Θεολογικής Σχολής Αθηνών με θέμα: «**Ορθόδοξη και αγιότητα**».

* Τον συντονισμό της εκδήλωσης θα έχει:

* Ο **Μοναχός Αρσένιος Βλαγκόφτης**, Δρ. Θ.

* **Εκκλησιαστικούς ύμνους** θα εκτελέσει **Βυζαντινή Χορωδία** υπό τη διεύθυνση του πρωτοψάλτου κ. **Ιωάννου Χασανιδή**.

Η είσοδος ελεύθερη.

Πληροφορίες στο τηλ. 2310212659, σε ώρες καταστημάτων.

συνέχεια από την 1η σελίδα

ΧΩΡΙΣ ΤΟΝ ΘΕΟ Η ΑΝΘΡΩΠΟΤΗΤΑ ΘΑ ΟΔΗΓΗΘΕΙ ΣΤΟΝ ΠΑΡΑΛΟΓΙΣΜΟ

δίνονταν και τότε όλοι τους θα ήταν χαρούμενοι. Με τη χαρά τους θα φώτιζαν όλο τον μη χριστιανικό κόσμο, θα δόξαζαν το Θεό και λόγω αυτού όλοι οι λαοί στη γη θα αρνιόντουσαν τα είδωλα και θα έσπευδαν να βαπτιστούν, να γίνουν μέλη του θείου ευρωπαϊκού χορού. Και όμως οι Ευρωπαίοι πήραν λανθασμένο δρόμο, μακριά από τον Χριστό. Σκοτώνονται, παλεύοντας για ψωμί και πάντα είναι πεινασμένοι. Παρανόησαν, αρπάζουν αυτό που δεν τους ανήκει και πάλι δεν τους είναι αρκετό.

Η Ευρώπη διαβάζοντας βιβλία για να αποκτήσει περισσότερες γνώσεις τυφλώθηκε, βάρυνο το νου της με το βάρος των γνώσεων και κατέληξε πιο ανόητη, πιο σκοτεινή, πιο φτωχή. Συνήθισε να ψάχνει το ψωμί, την ευτυχία, τη γνώση, μακριά από τον ουρανό Πατέρα, μακριά από το δρόμο του Χριστού.

Από όλα αυτά, είναι φανερό πως οι πόλεμοι στην Ευρώπη προήλθαν από τον πόλεμο της Ευρώπης ενάντια στο Χριστό.

Όλη η δυστυχία και όλη η αδιαντροπία της Ευρώπης προήλθε από την άρνηση του Χριστού.

Και αυτό δεν συνέβη πρόσφατα, αλλά από παλιά. Από τότε που ο πάπας έκανε τον Χριστό μισητό στους ανθρώπους και ο

Λούθηρος ερμήνευσε λανθασμένα τη διδασκαλία του Χριστού.

Παρόλα αυτά εμείς δεν χαιρόμαστε με τη δυστυχία των άλλων. Ευχόμαστε στους Ευρωπαίους, με όλη την καρδιά μας να ξαναβρουν την αλήθεια και το σωστό δρόμο. **Να επιστρέψουν στο Χριστό, όχι όμως στον Χριστό με τον παπισμό, ούτε στον Χριστό με το λουθηρανισμό.** Να επιστρέψουν στον Χριστό των προπατόρων τους. Να επιστρέψουν στο Χριστό που σέβονταν οι προπάτορές τους για χίλια χρόνια μαζί με τους δικούς μας ορθόδοξους προγόνους.

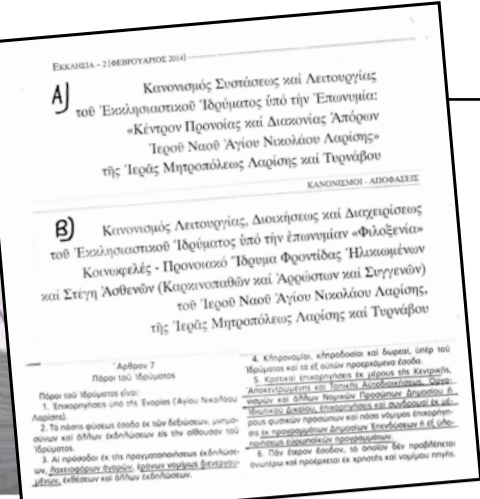
Ένα βλάπτει την Ευρώπη ιδιαίτερα: Το γεγονός ότι περιφρονεί τους προγόνους της. Ο Θεός έδωσε την εντολή: Τίμα τον πατέρα σου και την μητέρα σου... ίνα ευ σοι γένηται και ίνα μακροχρόνιος γένη επί της γης (Δευτ. 5, 16)...

Για ποιο λόγο ο λαός μας καταστράφηκε; Καταστράφηκε, επειδή απομακρύνθηκε από τους πατέρες μας και ακολούθησε τους άθεους και αιρετικούς Ευρωπαίους. **Αφού τώρα αυτό το ξέρουμε, ας προσέχουμε ποιο δρόμο θα πάρουμε στη συνέχεια. Αμήν.**

**ΑΦΥΠΝΙΣΤΙΚΟΙ ΛΟΓΟΙ
ΕΚΔΟΣΕΙΣ «ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΚΥΨΕΛΗ»**

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Για τους φίλους και αναγνώστες της εφημερίδας, από την Ελλάδα και εξωτερικό, που μας ρωτούν για το οκταετές μνημόσυνο του μακαριστού γέροντος π. Αθανασίου Μυτιληναίου τους γνωρίζουμε ότι: **Όπως ανακοινώθηκε από το μοναστήρι, το μνημόσυνο θα γίνει την Κυριακή 25 Μαΐου 2014 «η θεραπεία του εκ γενετής τυφλού» εις την Ιερά 'Κομνήνιο' μονή της Κοιμήσεως της Θεοτόκου και Αγίου Δημητρίου Στομίου- μετά τη θεία λειτουργία- όπου είναι ο τάφος και το σκήνωμά του.**

ΜΥΡΙΣΤΗΚΕ ΛΕΦΤΑ!

Ήταν προφητικό το δημοσίευμα της εφημερίδας μας (Σεπτ. 2013) στη στήλη του Λαμπαδαρίου όταν έγραφε για «κάθετη εφόρμηση ορνέων».

Τότε είχαμε την πληροφορία και θέταμε τον Περιφερειάρχη και τον Δήμαρχο προ των ευθυνών τους.

Σήμερα δημοσιεύουμε τον Κανονισμό Λειτουργίας – από το επίσημο περιοδικό «ΕΚΚΛΗΣΙΑ» – δύο «μεγάλων ιδρυμάτων»:

Το πρώτο και ονομαζόμενο «Κέντρο Πρόνοιας και Διακονίας Απόρων», έχει ενταχθεί σε πρόγραμμα του ΕΣΠΑ με χρηματοδότηση 1.200.000 ευρώ και ας υπάρχει αναξιόπιστο κτίριο τέσσερις φορές μεγαλύτερο από αυτό. Για την λειτουργία του ακόμη υπολογίζονται λαχειοφόρες αγορές, έρανοι, κρατικές επιχορηγήσεις, Δημόσιες επενδύσεις, υλοποίηση ευρωπαϊκών προγραμμάτων κ.ά.

«Κέντρο απόρων...». Το θέμα πολύ λεπτό και ευαίσθητο αφού ο ίδιος τη βιογραφία του κτίριου της χώρας μας σήμερα λιμοκτονεί.

Καλά, δε γίνεται λόγος, το «μάρμαρο» θα το πληρώσουν πάλι οι ιερείς και τα Εκκλησιαστικά Συμβούλια.

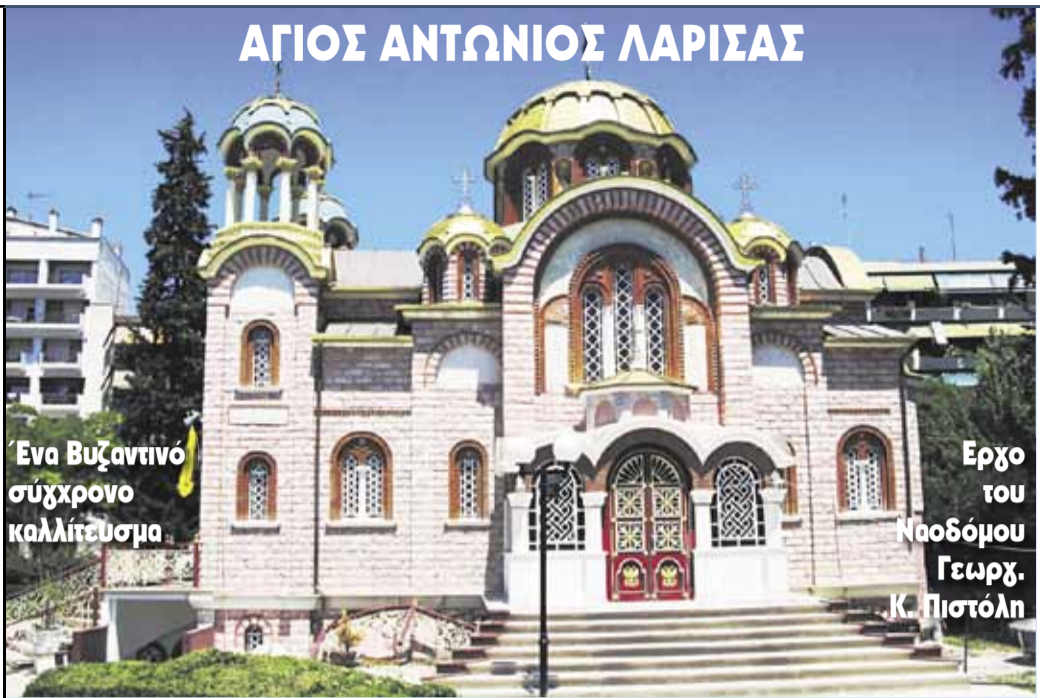
Γι' αυτό, άγιοι πατέρες, παραδώστε τα κλειδιά των παγκαριών καθώς και μια εξουσιοδότηση να παίρνουν αυτοί το μισθό σας. Έτσι θα έχετε τουλάχιστον την ηρεμία σας.

Για το δεύτερο ίδρυμα «Φιλοξενία ... ηλικιωμένων, ασθενών, καρδιοπαθών...» δεν γνωρίζουμε το ύψος της Ευρωπαϊκής Κοινωνικής Επιχορήγησης για την ανακατασκευή του... κληρονομηθέντος κτίσματος. Πάντως σ' αυτά του κόσμου ακούγεται για μεγάλο επίτευγμα της Μητρόπολης, άσχετα αν, για να αντιμετωπίσουν τα τρέχοντα λειτουργικά έξοδα (αμοιβή ψάλτη, νεωκόρου, ΔΕΗ, ΔΕΥΑΛ ...) θα αναγκασθούν να βγουν στη γύρα για μηνιαίους εράνους.

Ο «εφέντης» μυρίστηκε ευρωπαϊκά ευρω-λάκια και αναλογίστηκε – συνειπικουρούμενος σ' αυτό και από άλλα σάϊνια – «αφού οι ... κουτόφραγκοι μας τα δίνουν (!) γιατί να μην τα πάρουμε; Εξάλλου κανείς δεν πήγε φυλακή!».

Έτσι σκέφτονται οι κοσμικοί. Ο Χριστός όμως διδάσκοντας τους μαθητές του τους έλεγε: «Ημείς ουχ ούτως».

Σύντομα θα επανέλθουμε.

Ένα Βυζαντινό σύγχρονο καλλίευσμα

Έργο του Ναοδόμου Γεωργ. Κ. Πιστόλη

Εδώ γίνονται Θείες Λειτουργίες, διάφορες εκδηλώσεις (ομιλίες, εξομολογήσεις, συνάξεις...) και πολλά μυστήρια (βαπτίσεις, γάμοι, κατηχήσεις...) κάθε εβδομάδα και γι' αυτό ο δεσπότης Ιγνάτιος ζήτησε, με έγγραφό του (αρ. πρ. 1379/20-7-05), από τον τότε Αρχηγό Γ.Ε.Σ. κ. Νικ. Ντούβαν να επιτρέψει την παραχώρηση του εν λόγω ναού όπου ανήκει στο Στρατιωτικό Νοσοκομείο, στον ενοριακό ναό του Αγίου Αθανασίου ως παρεκκλησίου (στη μέση και πάλι το χρήμα).

Μετά από το θόρυβο, που δημιουργήθηκε με το πρωτοσέλιδο δημοσίευμα τοπικής εφημερίδας (27-3-14) που είχε τον τίτλο «πήρε το παγκάρι και έφυγε στην ... Αυστραλία!» διατάχθηκε διοικητική ΕΔΕ, διότι τα χρήματα που ξάφρισε ο παπάς προέρχονταν και από τον Ναό του Αγίου Αντωνίου στο ομώνυμο πάρκο, όπου εμφανίζει αυξημένη «επισκεψιμότητα» πιστών της πόλης.

Ρωτάμε τον κ. Αρχηγό της 1ης Στρατιάς:

- α) Ο ναός έχει παραχωρηθεί, όπως ζητούσε ο δεσπότης ή όχι;
- β) Βρέθηκε ο δρόμος, που νύχτα αφήρεσε από την δεξιά πλευρά της Κεντρικής Εισόδου του ναού την μαρμάρινη σκαλιστή πλάκα με τον αριθμό μητρώου του κτιρίου, ώστε να μην εμφανίζεται ως στρατιωτικό;
- γ) Για τα παραπάνω τί λέει η Μητρόπολη; Αναμένουμε – και θα επανέλθουμε.

ΕΡΜΑ ΧΑΛΙΑ!

Το διαβάσαμε και δεν το πιστεύαμε. Τρίβαμε τα μάτια μας, μήπως ήταν πρωταπριλιάτικο ψέμα. Δεν συνέβαινε όμως αυτό γιατί ήδη το ημερολόγιο έδειχνε ένδεκα Απριλίου.

Τι ήταν όμως αυτό το πρωτοσέλιδο στην εφημερίδα "Iarissanet" – ΜΗΤΡΟΠΟΛΗ ΛΑΡΙΣΑΣ: «Ο ΙΓΝΑΤΙΟΣ ΕΤΟΙΜΑΖΕΙ ΤΗΝ ΑΥΤΟΒΙΟΓΡΑΦΙΑ ΤΟΥ»;

Ήταν να το δούμε κι αυτό. Πρώτη φορά δηλαδή εκκλησιαστικός «ηγέτης» να γράφει ο ίδιος τη βιογραφία του! Γιατί τόση βιασύνη; Μήπως για να προλάβει τον αντικειμενικό σχολιαστή και να τον επηρεάσει; Αγνοεί το «μηδέν προ του τέλους μακρίζε»; Ασφαλώς προτρέπει για να δικαιολογήσει τα αδικαιολόγητα: να παρουσιάσει διαφορετικό προσωπείο: προσωπείο του θύματος και όχι του θύτη. Να εξαπατήσει δηλαδή το ποίμνιό μας να πάψει να τον θεωρεί λυκοποίμνο.

Όσο όμως και να προσπαθήσει δεν θα μπορέσει να αλλοιώσει την ιστορία που γράφτηκε με δάκρυα, αίμα, ξυλοδαρμούς, φυλακίσεις. Θα είναι παγκόσμια πρωτοπόρος: γνήσιο τέκνο του αντάρτη πνευματικού του, επισκόπου της Χούντας Σεραφείμ.

Δεν θα μπορέσει να εξαφανίσει τα αποδεικτικά στοιχεία (φωτογραφίες, βιντεοταινίες, δημοσιεύματα...) που εμφανίζουν το Συνοδικό Μέγαρο ζωσμένο από αστυνομικούς με πλήρη πολεμική εξάρτηση κατά την ημέρα της πολυπόθητης εκλογής του, προκειμένου να... διευκολύνουν το Άγιο Πνεύμα στο φωτισμό του Σεραφείμ και την αναμενόμενη απόφαση.

Πρωτότυπη υπήρξε και η χειροτονία του. Πραγματοποιήθηκε με κλεισμένες τις πόρτες του ναού, με ονομαστικές προσκλήσεις, με άδεια εισόδου, ταυτότητα, και σωματική έρευνα – μην περάσει μέσα ο εχθρός –. Απ' έξω δε οι δυνάμεις καταστολής – τείχος απροσπέλαστο – σε δύο σειρές στοιχισμένες με πλήρη εξάρτηση να εμποδίζουν να ελεγχθούν οι χριστιανούς στέλνοντας καμιά δεκαριά (10) βαριά τραυματισμένους στα νοσοκομεία, χωριστά τους ελαφρύτερα τραυματισμένους (29). Έτσι πιστεύουν ότι κατέβηκε το Άγιο Πνεύμα κατά την "φρικτή" εκείνη ώρα της χειροτονίας.

Η ενθρόνιση δε, χαρακτηρίστηκε «ΜΑΙΜΟΥ» – απάτη, γιατί δεν είχε ξανασμβεί στην μακραίωνη εκκλησιαστική ιστορία ενθρόνιση κάποιου, χωρίς να είναι δεσπότης – είχε ακυρωθεί η εκλογή του και η αναγνώρισή του έγινε μετά από δυόμισια χρόνια όταν έδωσε τη σχετική διαβεβαίωση στον Πρόεδρο της Δημοκρατίας (...).

Ήταν όντως για το βιβλίο Γκίνες τα διαδραματισθέντα την εποχή εκείνη. Τα ΜΑΤ, τα ΕΚΑΜ, οι αστυνομικοί που ήρθαν απ' όλη την Ελλάδα μαζί με το ειδικό "τάγμα" (που πρώτα χτυπούσε και μετά ρωτούσε) ξεπερνούσαν τους 2500 άνδρες! Και όλοι αυτοί ήρθαν να ενθρονίσουν τον παράνομο εισελθόντα στο μητροπολιτικό θρόνο Ιγνάτιο Λάππα, χτυπώντας ανελέητα τους αντιδρώντας χριστιανούς και στέλνοντας στο νοσοκομείο 150 βαριά πληγωμένους (οι με ελαφρότερες κακώσεις ξεπερνούν τους 200).

Ως προς το "σημαντικό κοινωνικό και πνευματικό έργο του Ιγνατίου" με το οποίο στιγμάτισε τη νεώτερη ιστορία της πόλης μας, κατά την εφημερίδα, θα ασχοληθούμε σε ειδικό ρεπορτάζ, μόλις κυκλοφορήσει ο τόμος.

Κάποιος που διάβασε τα φαιδρά της εφημερίδας, αναστέναξε και είπε: «ΕΡΜΑ ΧΑΛΙΑ!»

ΤΟΠΟΤΗΡΗΤΗΣ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ Ο ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ κ. ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ

Η περίπτωση αυτή μας θυμίζει τον αρχιεπίσκοπο Σεραφείμ Τίκα που ανέλαβε ως Τοποτηρητής στη μητρόπολη Λάρισα για να καλύψει αφενός τις οικονομικές και ηθικές ατασθαλίες του Σεραφείμ Ορφανού και αφετέρου να κάνει δεσπότη – ασφαλώς όχι με την επιφοίτηση του Αγίου Πνεύματος – δικό του παιδί στη Λάρισα. Η ίδια – ίσως χειρότερη – περίπτωση είναι και η των Ιωαννίνων. (Παραθέτουμε δημοσίευμα εφημερίδας της Μ. Παρασκευής, 3 Μαΐου 2013).

Να τι έγραφε: Η αναφορά στον εισαγγελέα από τον κ. Γκόντα και την παρατήρησή του υποβλήθηκε στις 15 Απριλίου 2013.

«Ακριβώς την επόμενη μέρα παραιτήθηκε από το Δ.Σ. της Εθνικής Τράπεζας ο Μητροπολίτης Ιωαννίνων Θεόκλητος. Στην τράπεζα κατείχε θέση λόγω του γεγονότος ότι η Μητρόπολη Ιωαννίνων θεωρείται η πιο πλούσια στη χώρα και η Εκκλησία είναι ο μεγαλύτερος μέτοχος της Εθνικής Τράπεζας. Η Μητρόπολη Ιωαννίνων έχει τεράστια περιουσία και σε ιδρύματα και επί χρόνια καταφέρνει να διατηρείται ένας νόμος – αθλιότητα. Πρόκειται για τον γνωστό «Νόμο πλιν Ιωαννίνων», αφού εξαιρεί από κάθε εποπτεία επί των ιδρυμάτων. Σύμφωνα με πληροφορίες και αυτό θα αλλάξει λίαν προσεχώς και πολλοί θα κρατούν την αναπνοή τους για το τι θα αποκαλυφθεί, εάν γίνει έλεγχος διαχείρισης της κινητής και ακίνητης περιουσίας ιδρυμάτων στα Γιάννενα... Πληροφορίες από τα Γιάννενα αναφέρουν ότι στον περίγυρο υπαλλήλων του δήμου το τελευταίο διάστημα είχε παρατηρηθεί κινητικότητα στον τόπο, σε «ειδικά» μπαρ στα οποία κυκλοφορούσαν και γυναίκες και ναρκωτικά. Προφανώς, όλα θα ερευνηθούν, αφού και ο πρώην και ο νυν δήμαρχος ζητούν έρευνα προς κάθε κατεύθυνση».

paraskhnio
Η περιουσία της Μητρόπολης Ιωαννίνων τεράστια. Έργα 60 χρόνια τίποτα. (Σεραφείμ Τίκας - Θεόκλητος Σετάκης). Ανέλαβε τώρα ο αρχιεπίσκοπος τοποτηρητής να «καθαρίσει» και να τακτοποιήσει δικό του παιδί μητροπολίτη Ιωαννίνων

Ο ΠΑΠΑΣ ΠΟΥ ΘΕΛΕΙ ΝΑ ΓΙΝΕΙ ΔΕΣΠΟΤΗΣ

Στον παπά, που χρόνια τώρα επιδιώκει να γίνει δεσπότης ξεχνώντας τα όσα διδάχθηκε κοντά στον άγιο γέροντά του και τον όσο επίσκοπο που υπηρέτησε (!!), τα παρακάτω.

Τον ρωτάμε: Γιατί συνεχίζει να προκαλεί; Εμείς δώσαμε τα δικαιολογητικά που απαιτούνται να τον βάλουν στην λίστα προς δεσποτοποίηση;

Είναι κρίμα, ένας "πνευματικός", να παίρνει το μικρόφωνο και να παραμυθιάζει το "χριστιανικό πλήρωμα", νομίζοντας ότι έχει να κάνει με ευκολόπιστα ανθρωπάκια που αγνοούν το παρελθόν του και δεν καταγίνονται με την έρευνά του.

Είναι κρίμα να επαίρεται όταν μοιράζει μερικές μερίδες φαγητό (ψωμί, τρόφιμα) που δεν πληρώθηκαν από τον ίδιο – ούτε και τότε δικαιολογείται η έπαρση στο χριστιανό – αλλά από φιλόπρωτους πιστούς και επιχειρήσεις που τα εμπιστεύονται στην επιτροπή του ναού.

Είναι κρίμα, «μεγάλο και θεάρεστο φιλανθρωπικό έργο» που αφορά την επιτροπή του ναού να παρουσιάζεται ως προσωπικό, σε πληρωμένο δημοσίευμα, με την υπογραφή του αρχιμανδρίτη.

Ποτέ δεν είδαμε, σπουδαίες δραστηριότητες του δήμου, να φέρονται ως έργο του Δημάρχου και να υπογράφονται από τον ίδιο, αλλά «εκ του Δήμου».

Φεύγετε, πάτερ, τους επαίνους, πολύ δε περισσότερο την ιδιοποίηση έργου άλλων, έστω κι αν προήλθε από συνεργασία. Μην αφήνετε να ενοηθούν οι άνθρωποι ότι αυτοδιαφημιζέστε ή επιδιώκετε την είνονια του δεσπότη για την άγρυ μελλοντικής ψήφου, την οποία με αγανάκτηση αποποιήθηκα (!).

Σταματήστε να προκαλείτε χρησιμοποιώντας το μικρόφωνο και τους κλακαδόρους για στήριγμά σας γιατί, από τότε που αποφασίσατε και τηρείτε αυτή τη στάση απέναντι στην εφημερίδα μας, η ζήτηση της τετραπλασιάστηκε στην ενορία σας. Αντιλαμβάνεσθε ότι το ποίμνιό σας είναι όντως λογικό, σκεπτόμενο και κρίνει «την δικαίαν κρίση» (Παύλος).

Αλλάξτε τακτική διότι «δεινόν προς κέντρα λακτίζειν» αλλά και για να μην επιβεβαιωθεί ο λόγος που ο γέροντάς σου δεν σε ήθελε στο μοναστήρι. Εμείς αναμένουμε.

Λαμπαδαριος

ΠΡΟΣΚΛΗΤΗΡΙΟ (παραμονή και ανήμερα του Αγ. Αχιλλίου)

Οι αγωνιζόμενοι χριστιανοί της Λάρισας και της επαρχίας να είμαστε παρόντες στον Άγιο Αχίλλιο, τόσο στις 14 Μαΐου 2014 ημέρα Τετάρτη και ώρα 6.00 το απόγευμα στον ΕΣΠΕΡΙΝΟ, όσο και την επόμενη μέρα Πέμπτη 15 Μαΐου 2014, στις 7.00 το πρωί στον ΟΡΘΟ και Θ. ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ, να τιμήσουμε την ιερή μνήμη του πολιούχου μας Αγίου Ιεράρχου που λάμπρυνε και δόξασε με την θεοφιλή πολιτεία του την πόλη της Λάρισας. Μη λείψει κανένας από το προσκλητήριο αυτό του αγώνα. Η σιωπηλή παρουσία μας, όπως κάθε χρόνο, είναι μια διαμαρτυρία για τα τεκταινόμενα στο χώρο της Εκκλησίας και ένα μήνυμα προς κάθε κατεύθυνση, ότι οι απειλές και διώξεις που συνεχίζονται δεν μας πτοούν, αντίθετα δε μας δυναμώνουν, μας συσπειρώνουν και ατσάλωνουν την αντοχή μας.